

FÉNYMAGOK

(2015. június 25 - szeptember 30.)

Van, hogy egyedül érezzük magunkat, pedig nem vagyunk magunk.
Pont ezért érezzük magunkat egyedül, mert nem **MAG**-unk vagyunk.
A Spiráltechnika segít kapcsolódní, tisztulni ... ön**MAG**unkra rátalálni.

Közvetító: Fazekas Ágnes

Szerkesztő: Grosch Andrea és Eglesz Kálmán

email: tudatoslet.spiral@gmail.com

A 8. csakra tartománya

A Spirál tanítása szerint ez az új világ alapeleme, vagy első téglája annak megépítéséhez. Az első lépés MAG-unkhoz: a csendhez és békéhez, a gondolatmentes állapothoz.

Mindenkinek elérhető, csak el kell dönteni akarja-e. Teljes szabad akarat van. Ha viszont kérjük, tennünk kell érte: tisztulnunk kell, amivel folyamatos, spontán átalakuláson megyünk keresztül, így a tisztulással a testünk kompatibilis lesz az új energiákkal. Ami sötét részünk van (félelmek, függőségek, ragaszkodás, vágyak, komplexusok stb.), ránt egyet rajtunk minden fordulattal, ezért nem könnyű az út. Ami ad, gyakran el is vesz. Amit szorongatunk, mert lételemünknek tartjuk, gyakran fojtogatni kezd. De a Spiráltechnika mindenkit összekapcsol saját Fénylényével, és ha kételyek, mélyberántó hullámok jönnek, lehet segítséget kérni a megértéshez. Ehhez szükséges megtapasztalni a 8-as csakra rezgését. Idegen nyelven sem kezdünk el beszélni, csak mert hallunk róla, tanulni kell. A 8-as csakra tartományát is ki kell ismerni, meg kell tanulni használni. Ehhez adnak segítséget a Spiráltechnika gyakorlatai (főleg a 4spirál meditáció), melyek használatával mindenki saját maga Mesterévé válhat.

MINDANNYIUNKBAN egyformán ott a lehetőség, CSAK tisztulnunk kell folyamatosan, türelmesen, és eltökélten.

Nagyon nehéz elhinni, hogy számítunk, mert kikódolták belőlünk. Tele vagyunk kishitűséggel, félelmekkel, irreális vágyakkal, büntudattal. Sok negatív kódolás gyerekkorunkban történt, nem feltétlenül eredendően hozott. Ezek kitisztíthatóak, de kemény munka kell hozzá. El kell engedni a tudásvágyat, az akarást, a komplexusokat kompenzáló hamis képeket, erőlködések, tevékenységvágyat, és így cselekedni bizony nem egyszerű, pedig szükség lesz rá.

A 8-as mező, ha aktívan tartjuk, visszahat ránk és akarás nélkül spontán változásokat hoz meglátásainkban, megértésünkben, értékrendünkben – így kapcsolatrendszerünkben, hétköznapijainkban, világképünkben, egészségünkben. Csak gyakorolni kell hozzá a különböző tisztító gyakorlatokat, és ahogy autót vezetni megtanulunk, és egy idő után már oldalra is merünk nézni, ugyanúgy menni fog a párhuzamos síkú tudatosság bevezetése is.

minél közelebb tudjunk kerülni.

Sokféleképpen próbáltuk már szeretni a Földet, mely az életet lehetővé teszi számunkra. Szeressük most Fénylény minőségünkkel, és tisztuljunk, hogy ehhez a minőségünkhöz

A Fénylény-Lélek-Test viszonya

„A test az itteni működé, melynek irányítója az elme; a lélek egy program hozzá, ami átírható, fejleszthető, de blokkolható is, ha az elme vírussal fertőzi; és a Fénylény részünk az állandó, a programozó, a Szellem.”

A test halálakor a Fénylény részünkbe olvadunk bele. Ha nem sikerül, bolyongó programként itt ragadunk és a Fénylény rész nem jöhet vissza értünk. A programunk lebontásával azonban kiemelkedhetünk abból, ami ideköt minket, és akkor egyesülhetünk Fénylényünkkel.

Földi életünk során elszakadhatunk Fénylény részünktől, és ugyanígy közelíthetünk is hozzá, tisztulással. A Fénylény rész csak nagy bajban tud lejönni hozzánk segíteni, kis időre, ezért nekünk kell közelíteni tudatosan, lépésről lépésre, akkor tud vezetni, tanítani, megértést adni. Akkor leszünk kerek egész: test a kivitelezéshez; lélek a tanulnivaló csomag; és Fénylény a vezető, gyógyító.

Ha valaki elhunyt, behívjuk a Spirálba és kérjük a Fénylényét, segítsen neki. Ha helyhez kötődik az elhunyt, tértisztítással segítünk lazítani a kötelékeken. Test-lélek szinten nem avatkozunk bele, mert duális, ugyanaz, mint ami visszahúzta, itt ragasztotta.

Kérdés: Mi a különbség a Fénylény és a lélek között?

Válasz: A lélek egy életre szabott gyűjtemény: előző életbeli adósságok, programok, tudásrészletek. A Fénylény Isten része, Isten kísérlete. Nagy kicsiben, a nagy kvalitásaival. A „szikra”, az Isteni létforma emléke.

A lélek válogatott emlékek gyűjteménye egy tanulási időtartamra, híd. Lényünk egy magasba törő építmény: test-elme-lélek-fény-isten. Ha egy lépcsőt kihagysz, borul a megértés.

Minden lépcsőnek területe, mezeje van. Ha azt a mezőt nem tudod túllépni, beleragadsz, és onnan értelmezol minden mást. Ha lélek szinten vagy, karmikus köreket jársz. Csak a Fénylény szint lát rá mindenre és a 8. csakra tartománya ebben segít.

Hadd hozzak egy példát:

Test szint: vonzódsz valakihez, elme szint: akarod azt a valakit, lélek szint: megidealizálsz, miért akarod, Fénylény szint: tudod, hogy egyek vagytok, ha van dolgotok most, ha nincs. A test teljesít, az elme rábeszél, a lélek igazol, de ez nem abszolút igazság. Azonos karmikus csoport azonos igazságot lát. Fénylény szinten nincsenek csoportok. A Fénylény tudatúak csoportja a Shambala, ezért az nem egy fizikai hely.

Lélek szinten nincs csoportoktól mentes, egységes közösség (Shambala). Felesleges küszködni, hogy legyen. Még egy különbség: a lélek azt ismeri fel, aki a programjában szerepel, szerepeknek megfelelő megkülönböztetéssel. A Fénylény mindenkit ismer, és nem tesz különbséget pusztán szerepek alapján.

A lélek egy adott életre leszületett program, az élet pedig ennek a programnak az értelmezése, lefuttatása, megváltoztatása. A programra hatással lehet mind az elme, mind a Fénylény. Az elme, ha nem eléggé nyitott, akkor többnyire ismétlésekbe rántja, szokásokba nyomorgatja a lelket, míg a Fénylény kibontja, kitisztogatja, és magasabb szintre emeli, hogy új tanításokat is elérhessen.

2015. június 27.

Gondolatok az áldozatról, imáról és hálaról

Az áldozat emberi találmány! Isten sosem kér ilyesmit. Az ember találta ki az áldozatot és hozzákapcsolta az elvárást. Mit kellene feláldozni azért, amit Isten eleve nekünk szán? **Más az áldozat és más a hála rezgése!**

A tudatosság divatos szó. Attól hogy halljuk, tetszik, érdekes, még nem éljük meg az energiáit. Gyönyörű felismeréseket tud adni az emberi hülyeségről, amiket egyfajta kódexként a fejünk köré fontunk, merthogy ez a saját töviskoszorúnk: az emberi hülyeség, a hiedelmek, a vágyak, a félelmek.

Isten nem kér. Az ima nem más, minthogy mást akarunk, kérünk, várunk, mint ami jár nekünk. Isten azt adja, amit tud. Gondoljuk, hogy imával, rituáléval, áldozatokkal meggondolja magát? Az isteni rezgésben a köszönöm, a hála sem létezik - az is emberi találmány, de az legalább jót tesz nekünk, megemeli a rezgésünket. Isten egyetlen dologra vár: válj istenivé szeretetedben, meglátásaidban, megértésedben. Isten életet adott neked, hogy Benned élhessen, ennél többet nem kér. Nem kért egyházakat, vallást, de rád hagyja, ha arra van szükséged, ha neked így könnyebb. Nem büntet, de hagyja, hogy vezekelj, ha ebben látsz fantáziát és nem érted valóban mit vár tőled.

Isten nem egy férfi, nem egy hely, nem egy szellem... Isten a Mindenség: a Kezdet és Vég egyetlen pontban... a Fény. Istenhez közelíteni nem más, mint tisztulni mindentől, ami nem maga a fény.

A Spirált aki felvállalja, sokat tud tisztulni bármi síkon, rétegben, és ez sokszor jár szembesítéssel, ami ijesztő tud lenni, hiszen érzelmeket, gondolatokat tár fel. Olyasmiket, amiket jól elfojtottunk. Azt hisszük kipipálhatjuk már, de minden rétegekben van, bármi újra előjöhét a végső tisztulás előtt, más-más rezgésszinten.

Mikor az ember elkönnyveli, hogy „Klassz, most jól vagyok!”, az csak felkészülési, pihenési szakasz. Akkor nyílik az újabb tisztogatásra váró réteg, és ettől nem rossz valaki, hanem bátor!

2015. június 28.

Dimenziók, erőterek

Amiket dimenzióknak nevezek, azok különféle erőterek. Amikor kicsi az eltérés észre sem vesszük, ezért az energia hullámokban érkezik, ne okozzon hirtelen nagy változást abban az erőterben, amihez mi vagyunk szokva. Az erőterek összeérhetnek, összemosódhatnak, alkothatnak metszetet.

A Pilisben több erőtér találkozása van. Ugyanaz van más energetikailag kiemelt helyen lásd Bosznia, Anglia, Peru, Mexikó, Ausztrália, stb., de nem egyformák. Az erőterek olyanok, mint egy szőttés különféle fonalakból, cérnákból, fénypontokból. A testünk is ilyen szőttés, a légtérünk, energetikai terünk is. Minden erőtér hatással van egymásra, így mikor saját mezőnkől eltérő erőtérrel találkozunk, az visszahat fizikai, gondolati, viselkedési stb. működésünkre, mert rendszert alkotunk. Létünk nem más, mint különböző rendszerek kiismerése.

Újra és újra azt érzem, a tanítás nem az, amit szavakban megfogalmaz bárki. Tanítás az, amit be tudunk mutatni és nem egymásnak kell tenni. Egyetlen őszinte megfigyelő van és az Isten, a Teremtő, a Forrás, ki hogy nevezte meg magának.

Újra és újra azt hiszem, a világ, amire vágyunk egy már létező erőtér, mező. Nem kell megteremteni, nem kell akarni, csak bele kell emelkedni, és azt akarással nem lehet, csakis egyfajta tisztulással. Az igazi tudás nem megvásárolható, nem birtokolható. Az egyszerűen egy állandó Létező, amibe bele lehet emelkedni. Felesleges ölni érte, nincsenek Mesterek, akik átadhatják, csak olyanok vannak, akik beszélnek róla, mutatják, hogy merre lehet megtalálni – de rátalálni mindenkinek magának kell.

Minden, amire vágyunk balra van, csak MI MAGUNK vagyunk jobbra, és egyre távolabb kerülünk önmagunktól, vagy attól, amire vágyunk.

Azért nehéz az út, mert amíg arra tartunk, ahol mindent megkapunk, sok mindent veszíthetünk, el kell engednünk annak reményében, hogyha célt érünk, kárpótolnak minket. De a folyamat nagyon trükkös és reménnyel sosem lehet célt érni, mert a remény is az elengednivalók között van. A cél nem távban van messze, a cél azért van messze, mert mi magunk nem akarjuk azt, amitől célba érünk. A tisztulás nem mindig felszabadító nevetgélés, van, amikor sok-sok könny kíséri.

Teszt, hogy behúzóhat-e a könnyekhez általában párosuló érzelmekbe, vagy a könnyáradat át tud alakulni egy felemelő folyamattá. Olyan ez, mint mikor belekerülsz egy folyóba, ahol elkap egy örvény és küzdesz, ne rántson magával, mert akkor megfulladsz, és csak akkor éled túl, ha felismered, hogy amint megfulladtál kifordul a folyómeder és az kerül felülre. A lent a fent, és semmi sem az, aminek látszik, és nem tűnik fel, hogy minden, ami látszik pusztán hamis, korrupt, vásári termék. Az igazi élet a folyó medréből indul.

Amíg nincs meg az első levegővétel, az új élet sem tud elkezdődni. Minden levegővétel előtt meg kell halni a régiből, anélkül senkinek sem megy. Nincs olyan, aki elég jó ahhoz, hogy az elengedés részt kihagyhassa.

Minden, ami fáj, hamisból fakad. Ha fáj valamid, tudd, épp a hamis útját kószolgatod, és ne bántsd érte magad, mert ott is kell poroszkáljunk néha. Nem bűnös a folyó attól, mert nem tud kilépni a régi mederből. Akkor bűnös a folyó, ha ellenáll a napnak, ami párologtatja, ilyen folyó pedig nincs, így bűn sincs. Csupa mókás példákat kapok, de van benne valami.

Manapság csupa olyan folyók vannak, amik fölé az Ember fedelet épített, ne férjen hozzá a nap, ne párologhasson a vize. Ezért sem a folyó a bűnös. Megindult a háború a fedő-építők és a fedőt lebontani akarók között. Aki fedőt akar építeni, annak mindenfélét ígérnek, aki fedelet bontana, azt mindenek kikiáltják, kiközösítik.

A fedő-építők mindenfélét kaphatnak, épp csak azt nem veszik észre, a fedővel a folyó a meder rabságába kerül, nem változik a víz, nincs friss eső, nincs elpárolgott vízcsepp, csak dogmák, félelmek, merevség, zsilipek, elterelések. Ennek a világát éljük most.

A víz egyetlen irányba menekülhet, lefelé, a földbe. Ez elgondolkodtató.

Eredendően kapcsolódunk mind lefelé (Föld) és felfelé (magasabb dimenziók), de az egyik forrást megszüntette az emberi tudásvágy, egó. Az eső, a nap formálja a vizet, felsőbb erők formálják az emberi tudatot. Civilizációk épültek csillagászatra és természetes elemek összekapcsolására, innen a kivételes épületek: égi tudás és földi elemek. Szükségszerű újra kapcsolódni az „égi” tudáshoz.

2015. június 29.

Új viszonyrendszerek

Az elme működésének megváltoztatása

„Nagyon furcsa üzenetet kaptam ma reggel, egyfajta utasítás: **nincs kiemelkedés az újba addig, amíg a régiből bármit megtartunk.** Minden rosszat és jót egyformán le kell tenni, mert a régi értékrendjei szerint volt csupán jó, vagy rossz, eképp a régit szolgálja. Azt is nehéz letenni, amiről érezzük, hogy rossz, de igazán azt nehéz elengedni, amiről azt érezzük, hogy jó, pedig csak viszonyrendszerek átrendezését kérik, semmi mást. Azt kérik, engedjük végre átrendeződni a viszonyítási rendszerünket, ami alapján eldől bennünk mi jó, mi rossz, mi szükséges és mi szükségtelen. A látásmód a viszonyítási rendszerre épül rá. Már csak azt látod igazságnak, jónak, bárminek, amit a viszonyítási rendszer felad neked igazságosnak, jónak, bárminek.”

Nem arról kell győzködni magunkat mi jó, mi rossz, mi helyes, mi helytelen. Teljes rendszerváltásra van szükség, AMI alapján látunk, érzékelünk, mozdulunk ösztönösen.

„**A fény csak bizonyos magokat táplál**”, amit nem táplál, az gyomként burjánzik a sötétben és a fény nem fogja kiírtani nekünk, mi gyermekünk, tiszteletben tartja. Nekünk magunknak kell kitakarítani! Ha meghagyjuk, miénk a következmény. A puzzle színe megváltozik, mondjuk kék lesz. Így minden régi piros puzzle darabka kilóg belőle feltűnően. A kék a felismerés boldogságával jár, a piros a meggyőzés fáradtságával.

A változás mindig egyszerű, mert fénnel jár, az elengedés nehéz. Azt nehéz letenni, ami húz vissza, pedig fáraszt. Az sok gondolattal jár. Az újról nincs mit gondolkodni, mert nem tudod mi az.

Mint energiák, ami régi fáraszt, lehúz, kimerít; ami új feldob, felrepít. Hiába mondják neked azt, hogy jó, ha sokat dolgozol, mert sok pénzed lesz és megörölsz neki, tartósan le fog meríteni, ha nincs benne valami új. Akár gondolkodásbeli új, akár szereplők. A külső megújulás átmeneti frissülést ad, a belső megújulástól viszont erőre kapsz.

Akkor van bárminek értelme, ha változást hoz. Találkozhatsz te magával Istennel is személyesen, ha az csak arról szól, hogy elmondhasd, hogy találkoztál vele. Semmit sem ér. Csak annak van értelme, ami változást hoz a működésünkben, az pedig abban nyilvánul meg, mit sugárzunk ki magunkból.

Csak leírni, mi a bajod, nem gyógyít meg. Ezek a rezgések pont arról szólnak, hogy képesek áttemelni a problémákon, ha hagyod, és hagyni annyit jelent, mint miként állunk hozzá.

Ne legyen elég, hogy megint rátalálsz arra, amit eddig is tudtál. Ne legyen elég, hogy viszont hallod, amit mások is mondanak. Előrébb haladni annyit jelent, mint újra bukkanni. Annyi volt már a körkörös mozgás, lejár ennek az ideje. A spirállal kiszedhető mindaz, ami a körözést okozza.

Rengeteg ember szenved attól, hogy érezni akar, látni akar, tudni akar, de ez csak felszínen táncolgatás. Ezt mind végigjártam: láttam előző életeket, halottakat, megismertem tanításokat és lemondtam róla, hagytam mindent eltűnni. Tudom milyen magadra maradni a szürke hétköznapiakban. Csakhogy akkor történik meg a csoda, amikor valamiről őszintén lemondasz, amikor magát a ragaszkodást engeded el. Akkor fordul fel a folyómeder és mégsem fulladsz meg, mikor elmerülsz. Isten látja mi őszinte, mi nem. **Az egyik legnehezebb dolog senkivé válni, és amikor valaki igazán senki tud lenni** – nem komplexusok siralmában, az más, hanem nem azonosulás szintjén, **AKKOR figyel fel rá Isten, hogy bármivé teheti, újra és újra**. Nem merevedik bele egyik átmeneti valakibe sem. Ha lenne ilyen ember, valószínűleg szivárványok potyognának az égből esőcseppek helyett.

2015. június 30.

Felelősségvállalás

Vannak irányok, amik ha szeretnénk sem visszafordíthatóak. Hiába bánunk meg bármit, mert túl sok tudatlanul elhelyezett irányjelzőt billentettünk arra. Meg kell tanulnunk felvállalni a felelősséget a kibocsátott energiáinkért. E nélkül nincs teremtő képesség, és a teremtés nem csak délután 1-4-ig tart, hanem folyamatos. Vagyis folyamatosan figyelni kell, mit bocsátunk ki gondolatokkal, érzelmekkel, szavakkal, tettekkal, mind egyfajta döntés. Apró energetikai irányok vannak elhelyezve a pillanatokban. Ha lekötnek saját érzelmeink, saját felesleges (ismétlődő) gondolataink, elvétjük az irányok tudatos felismerését. Azért a nagy káosz, mert nem látjuk az ok-okozatot, ami pusztán emiatt van. A káosz csupán értetlenség, amikor nem tudjuk értelmezni az energetikai vonalakat.

Nem győzöm ismételni, „**Akinél nincs elég víz, ne fogjon kezét koszos kezű emberrel, mert szomjan maradhat**”. Ez tudom vicces, de több dolgot is magában foglal. Az egyik, hogy nem megfelelően használjuk az energetikai háztartásunkat. Felszínes dolgok felé fordulunk, és amikor változáshoz lenne szükség energiára, ott állunk lemerülve és nem tudjuk meglépni a változást, visszacsúszunk ismétlésekbe. Egy másik, hogy amikor mi magunk is tisztulási folyamatban vagyunk, ne engedjük be olyan dolgot, ami újra piszkol. Ilyenkor átmenetileg tudatos szelekcióra van szükség saját megerősödésünk miatt. A tudatosság része, hogy megértjük mi az energia, mire való, mitől fogy. Csak így tudunk arra a szintre eljutni, ahonnan felfelé léphetünk, és ez mindenkinek önmagához képest történik.

Másik mondás is idevág: „**A fény nem táplál minden magot**”. Tudnunk kell, mit táplál a fény, és azt kell vetni.

A változás folyamatosan provokálódik az energiák által energia spirálokban. Ha valaki sokáig ellenáll, akkor átkerül egy másik energiahullámba. Ha akarja, sem tud többet beilleszkedni az előzőbe, vonzás törvénye. Ragaszkodhatunk helyszínekhez, emberekhez, emlékek miatt, de ezzel csak a múltba húzunk régi energiákhoz. Tudatosan kell kialakítani a lehető legtöbbször az energiák irányát, mert ott fogjuk találni magunkat, amerre mutatnak. A tudatos irány nem akarást jelent, hanem tudati minőségeket. Ami bennünk van, az folyik ki belőlünk, amit beengedünk, azt cipeljük.

Tudatosság = megfigyelem, mit engedek be, mennyi ideig tartom bent.

Mindenkinek magának kell tisztulnia! Nincs olyan, hogy nem megy, olyan van, hogy valamiért nem is akarom. Őszinte megfigyeléssel vehető észre, miért is nem, mitől tartok, mitől félek, minek a komfortja tart fogva, miben hiszek stb. Ha nem figyelem meg sincs gond, de így irányvonalakat sem fogok átlátni és csak csapongok a következmények között, mint egy pingpong labda, és felemészt az értetlenség, a relatív igazságérzet stb.

Az vagy, aminek hiszed magad. Én azt vallom, Fénylények vagyunk, akik programozott szerepekkel részt vesznek egy kísérletben, és attól fénylény egy fénylény, hogy felülírhatja a programot és nem darálja be a program. Ezekről írogatok óvatosan, kis lépésekben. A fénymagok fénylény emlékeink apró darabkái, amik összerakhatóak. Nem leszel kevésbé ember ettől, lehetsz vadakat terelő juhász, vagy vasutas ugyanúgy; csak át fog sütni rajtad a fényed, ennyi lesz a különbség. Most sok-sok réteg fedi le, és csak néha villan fel, de a kapcsoló a saját kezünkben van.

A spirál fórumon nem véletlen van az önvizsgálat rovat, de nem éltek vele. Pedig amikor leírtok valamit, ott marad a fejlődésetek megfigyelhető nyoma. Amikor önvizsgálatot tartunk, Istennek írunk, és amikor visszaolvassuk, Istenként olvassuk - nem csak elismételjük, amit leírtunk. Ha visszaolvassuk pár hét múlva, akkor kiderül kiemelkedtünk-e, vagy ugyanúgy látunk mindent. Ha gondolatban tesszük, ennek élményéről lemaradunk, és az sem tűnik fel, mennyit ismétlünk.

Mi fontosabb: az, hogy végre megerősítsd és felszínre hozd fénymagjaidat, vagy az, hogy a társadalomban ki milyennek lát, ki mit gondol rólad? Az első nem zárja ki azt, hogy figyelsz a társadalmi képre is, de párhuzamosan belső munkát végzel magadon. Ha a második prioritás, az kizárja az első. A kiképzés, legalábbis egy szakasza őszig tart, onnan valami elkezdődik.

2015. július 1.

Programozni tanulunk

Az életben sok nehéz dolog van és van valami, ami nagyon nehéz: azt meglátni, mi emel ki körforgásból, ismétlésekből, hiszen ami jónak tűnik, az a körforgáson belül jó, az működteti. Ami rossznak tűnik, szintén a körforgás működésének része, kerüljük, és pont azzal terelhet újabb kátyúba. Döntéseket hozni mindig nehéz, mert energiákat mozgatnak meg és annak súlya ránk nehezedik.

Fürödjetek rendszeresen arany vízesésben. Ahogy tisztogatjuk mentálisan érzelmi rétegeinket „helyileg”, ránk fér az alapos átfogó mosdás.

Ha magaddal van bajod, a Teremtővel van bajod. Oka van, miért ilyen programot hozol. Mindenki csak maga nyúlhat a saját programjába bele, életünk során programozni tanulunk.

Ha azért akarsz tisztogatni valamit, mert nem tetszik, elítéled, nem fog tisztulni - csak akkor, ha elfogadod, megérted, megszereted. Ez a programozás lényege. Tanuljuk szeretni a Teremtőt, hogy felérjünk a teremtés folyamatához. Ha nem szereted magad, a Teremtőt sem szereted. Hogy teremthetnél korlátozott szeretettel? Elfogultan, eltorzultan? Ez nem teremtés, ezzel az Ember csak korrigálni próbálja, amit nem szeret Istenben. Teszi mindezt tudatlansággal, és tudatlansága fényében hiszi magáról, hogy de jó, de ügyes, de békés, de csendes. Az önigazolás és önlelkedés nem több, mint zaj. Örülhetünk bárminek, csak legyünk tudatában, okkal örülünk. Számtalanszor látom nagy békében levőknél, hogy ha valaki azt állítja róluk, hogy nincsenek békében, kiakadnak, hogy dehogynem. Valós békét pusztá véleményezéssel nem lehet megbontani. Ez hamis béke, ok-okozati viszony. De ezek **a hamis békék tudnak pihenők lenni. A gond az, ha valaki beleragad, és azt hiszi megérkezett.**

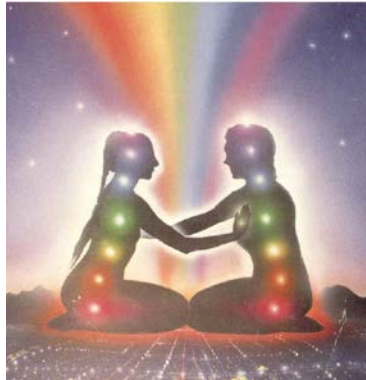
Aki túl érzékeny energiát is könnyebben veszít/ad. Egy ideig megy, aztán megtanulja visszarabolni, majd beleragad, tulajdonsága lesz. Amint harcra valaki, egyre többet akar infóból, tudásból, bármiből, észre sem veszi. Akár békéből is többet akar, mindenből első akar lenni belül, mert érzi, hogy valami hiányzik és pótolni kell. Kívülről akar elismerést, kívülről akar jó lenni és mindez nem más, mint torzulás, tanulás. Aki ezt rossznak tartja, az nem tanul, csak távolodik Istentől.

Figyeljétek meg, hogy a legtöbb pár vegyes: egy, aki nem érti, miért kell védekezni és egy, aki sértődős, támadó. Egymástól kerülnek egyensúlyba a harcokkal, nem önmagukban.

A 8-as csakra tartomány mindenkinek megadja, amit másokban keres. Ha mindenki onnan merít energiát létrejöhet a Shambala.

2015. július 3.

Dimenzionális emlékezés

A Földön szeretet igazán csak egynél több fő között alakul ki, de nem lehet igazi, ha minden egyén nem szereti egészségesen önmagát elsőként.

A szeretet összeadódik, ez a Föld lüktetése, de jelenleg torzulások adódnak össze. Csak magunkat szeretni nem szükséges lejönni a Földre, Fénylény állapotunk maga az igazi szeretet.

Azért jövünk le, hogy önmagunkat emberi testben megvalósítsuk, emberi körülmények között megosszuk azt, akik eredendően vagyunk, de miközben lejövünk, elfelejtjük. A játék lényege az emlékezés!

A feladatunk nem az, hogy szeressük egymást, hanem az emlékezés, és annak spontán mellékterméke az önzetlen szeretet. Egyetlen dolgunk a mély emlékezés, minden más pusztán akarás, és annak torzulásai. Torzulásokkal pedig nem tudunk emlékezni. A Shambala állapotunkat ezért kell belül keresni, és semmi köze külsőségekhez. Ha képessé válsz eredendő önmagad sugározni, már megtaláltad, miért vagy itt, és azt megteheted bárhol, bármikor, bárkivel. Nem kívánja meg, hogy ne élj hétköznapi életet, események, kapcsolatok szintjén, pusztán minőségükben hoz változást. Csak így szűnhet meg a kérkedés, vezeklés, gyűlölködés, amit a tudásvágy, az akarás, a birtoklás torzulásai hoznak, és nem vesszük észre, hogy mind egyre vágyunk csak különböző torzulásokban: önnön lényük elérésére. Emiatt van a belső küzdelem, a hiányérzet, és ez a küzdelmet vetül ki kapcsolatokra, az egész életre.

Azért torzul az élet a Földön, mert nincs dimenzionális emlékezés. Az emlékezés e szintje lecsúszott lineáris vonalra, illúziókra. Illúziókra hisszük, hogy valós emlékek és nem a valóságra. Illúziók szintjére hisszük, hogy valós összefüggések. Az ok-okozati működésünk csupa illúzió alapul.

Saját fényttestünk képes meggyógyítani minket az illúziók sebeiből saját elménk megfelelő hullámaival.

A fényttest maga a tisztaság. Aki tudásra vágyik, csak 3-5 csakra közti lelkekig, programokig jut. Azok is tudnak segíteni, csak nem önzetlenül teszik, programjuk korlátozott, magasra törnek, nincsenek magasban. Törtetés álruhában. Nagyon segíteni akarnak, közben kitűnni vágnak és csupa önámításba kergetik, akik feléjük fordulnak.

Azt hiszed, mennyit segítesz, pedig csak vágyaid illúzióiban táncolsz, és boldogságod az, hogy azt hiszed magadról milyen különleges és nagyszerű, kiválasztott vagy. Egy Fénylény ilyen nem gondol magáról, egészen máshogy működik. Ezt csak egy bekorlátozott program gondolja.

Minden program kísérleti futtatás, szükségszerű felfedezés a célja. Isten egyik programot sem minősíti, mind gyermeke.

Keresd, te milyen programot kaptál, mit tanít az énképed, de tudd, nem a program vagy. Ha ezt megérted, végre kiszabadulhatsz a program biztonsági övéből és szabadon úszkálhatsz benne. Aki úszkál, annak esélye van eljutni az óceánig.

Isten nem vágyik rá, hogy szeresd, hogy szeretve legyen. Elgondolkodtató mennyire vagyunk Isteniek. Bármit tehetünk, érezhetünk büntudat nélkül, csak legyünk tudatában mit érzünk, mit gondolunk, mit teszünk és annak felelősségét tudjuk-e vállalni. Ne áltassuk magunkat illúziókkal, csak még több illúziót szül. Lassan már lépni sem tudunk tőlük.

2015. július 4.

Nézd meg, kihez imádkozol!

Olyan a földi hitrendszer, mint egy bevásárlóközpont. Tudd, kihez fordulsz! Milyen tudatossági szinten érzed Istent. Ha bevásárolni mész, húsboltban húst kapsz, édesség boltban édességet. Ugyanez vonatkozik a hitrendszerre. Ha korlátozott rezgéseket istenítesz, korlátozva leszel te magad is.

Istent nem az imádat érdekli, hanem az odaadásod. Odaadás pedig nem más, mint elfogadás, megértés, tisztulás gyakorlása.

Akkor vagy igazán a 8. csakra szintjén, mikor már szinte kétségbeesetten rohángalsz, hol van végre egy gondolat, mégsem jön. Csak a gondolat keresésének gondolata van jelen. Ezen a szinten NINCS emberi gondolat, nincs emberi minőség. Ha van, akkor a 7-es csakra szintjén van.

Még egyszer leírom a fő üzenetet: Nézd meg kihez imádkozol, melyik szintet tűzöd ki céloddul!

A látás első szintje a 4-es csakra, a szív: egyfajta látásmód érzelmeken keresztül. Második szintje az 5-ös csakra, a kommunikáció, egyfajta látás hierarchiába csomagolva, hatalmi viszonyokban gondolkodtat. A látás újabb szintje a 6-os csakra, a 3. szem. Ezen a szinten csak az lát tartósan, aki nem fél attól, amit nem akar meglátni. Újabb látás szint a 7-es csakra, egyfajta tudás, ami nem lexikális.

A 8-as szint az emberi világtól való elcsendesülés, ami elérhető az emberi világból, hogy az új minőség behozható legyen.

Az 5-ös csakrára jellemző látásmód az, amit a spirituális, vagy vallási közösségek is elvárnak. Hisz benne, az a maximum, a legtöbb, de ha így van, más csoportot kizár. Nem lehet más csoport, hitrendszer is a maximum, így ez a fajta látás nem hoz békét csoportok között. Az 5-ös csakrától feljebb lévő csakrák már nem foglalkoznak olyasmivel, amitől igény lenne csoportokra, nem keretezik ki csoporttag, ki nem. Megosztják, ami jön és csoportosul spontán a hasonló. Ha nem, az sem gond. Nem maga a csoportosulás a prioritás.

Minden csakra szimbolizál valami értékes tanulást. Akkor léptél túl rajta, ha megértetted, így nem is kifogásolod, mert látod a helyét a rendszerben. Az emberi elme jellemzője, hogy kell valami, ami vonzza. Csak az elmeműködés átkódolása, átminősülése hoz előrelépést, látásmód változást, hiszen ha

az elme prioritásai nem változnak, akkor azonos körben forogsz, max. csoportot váltasz, de ugyanazt keresed az új csoportban is. Régi bor új üvegbe töltve. Az új borhoz bátorság kell: mi van, ha keserűbb, mi van, ha nem rúghatsz be tőle?

Amíg a hasonlító prioritás az elmének, addig nincs változás, max. a szempontok változnak, de akkor is hasonlító.

A globális ugrást nem az jelenti, ha valamiből egyre több van, hanem mikor az első új megjelenik. Abból megint gyűlik-gyűlik hasonló, és újabb ugrás akkor lesz, ha megint legalább egy új megérkezik.

Folyton az jár az eszemben, hogy a cél nem az, hogy másokkal mi lesz, mit valósítanak meg, a cél az mi magunk mit valósítunk meg. Bele akarunk szólni az emberiség, mások dolgába, mindezt olyan szintről, melyen nem is létezik emberiség. Aki érti, tudja, aki nem érti, annak felesleges mondani.

A fény nem harcol a sötétséggel, nem szidja, nem minősíti, hagyja. A sötétség harcol önmagával, mert hiányolja a fényt.

2015. július 5.

„Áldott, aki nem lát, mégis hisz, övé Isten királysága.”

Ezzel a mondattal indult a napom. Beleolvastam a Bibliába, milyen szituációban hangzott el ez, mert nem így emlékeztem a mondat végére, és a neten talált részletben Tamás valóban nem így mondta. Így elvonatkoztattam a Bibliától és akkor eszembe jutott, amit tegnap írtam a látásról, mely csakrán keresztül miként láthatunk. Egyedül a 8-as csakránál szűnik meg a látás, tudás, de van hit, azaz kapcsolat. Ott lehet „Isten királysága” állapot, ami még emberi testben megélhető, ahonnan láttathatunk a többi csakrán keresztül, ha azok tiszták és nem torz tükrök az emberi világban.

2015. július 6.

Olyan világban élünk, ami hatalmat ad az elmének, de csak olyan értelemben, hogy agyon alkalmazza, lestrapálja. Az elme azon része van túldolgoztatva, mely megfoszt a teremtőképessegtől, mely merevvé tesz, a teremtés pedig végtelen rugalmasság.

Én fénymagok elnevezéssel olyan világról írogatok, ahol szintén nagy szerepet kap az emberi használva: kapcsolatteremtésre, folyamatos kiegészítve, melynek célja megtisztogatni kapcsolódástól elvonja a figyelmet. Ha ez utóbbi kapcsolva, a szennyeződésektől a kapcsolódás más fontosabb lesz, mint a kapcsolatteremtés. nélkül áramforrás nélkül van a számítógépünk, és után rohagálunk, hogy le tudjuk valahogy futtatni és egyre több a félelem, mi van, ha nem elérhető az adapter, amit meg kell vásárolnom. Míg a kapcsolat ingyen van, az emberek harcolnak az adapterekért. Mások ezt kihasználva adaptereket gyártanak, amiket újra és újra pénzért feltöltetnek, ez a mai ezotéria.

elme, de egészen másra öntisztító képességgel mindattól, ami a funkció ki van megszabad, minden kapcsolatteremtés ideiglenes adapterek a rajta lévő programot,

Ezotéria – egzotikus megoldások. Spiritualitás – lélekkel való foglalkozás.

Ha a lélek csak a program, a spiritualitás is csak karbantartás, nem maga a kapcsolódásra való emlékezés. A kapcsolódás csak belül, a saját elme használatával érhető el tartósan. Aki azt hirdeti, hogy az elme (egyeseknél egó) csak rossz lehet, és ki kell irtani, csak bugyuta robotokat akar képezni maga köré. Az elme kulcsfontosságú! Ezért is igyekszik elsorvasztani a mai társadalom az elme igazán fontos, elfogultság nélküli megfigyelő képességét, hamis fogalmakkal lestrapálva azt. Olyasmivel tápláljuk az elménket, ami emberi gyártmány: vallások, tudományos ismeretek. Kicicomázzuk, hogy nagyobb keletje legyen az emberi piacon, és az elégedettségre hisszük azt, hogy boldogság, a kudarcra, hogy szenvedés.

A fénynek ilyen attribútumai nincsenek, meg sem rezzen ilyesmire. Ha az elménk épp cicomázza magát, csak akkumulátorról működünk, nincs közvetlen áramforrás. Az akkumulátor mesterségesen gerjesztett energia szimbóluma, ami korlátozott rezgésű. Átláthat a 3D-n túlra, de képtelen átvágni, mivel nem attribútuma. Azért ezt a szót használom, mert vicces. Ha nem attribútuma, akkor csak vágy szinten mozoghat. Ha csak vágy szinten mozoghat, ott a duális ellentétpár, a kudarc vagy siker. 3D-n belül rekedve nem tud kitörni, mert a motiváció behatárolja rezgésében. Ezért írtam a minap: Nézd meg, milyen Istenben hiszel, az adja meg a korlátaid és lehetőségeid!

Ha olyan Istened van, akihez szabályok keretei között kell imádkoznod, akkor emberi léptékekkel alkotott Istened van, mert a Teremtő semmilyen szabályt nem hoz, erről írtam már.

A vallásnak is megvan a maga szerepe a folyamatban. Mindenkinek saját magának kell eldöntenie, merre szeretne haladni. Sokan vannak, akik keresnek valamit és mivel a vallás a legkézenfekvőbb lehetőség, arra indulnak el. Van, aki benne marad úgy, ahogy belép. Van, aki átminősíti kompromisszumok szintjén. Van, aki azt hiszi, hogy túllépett rajta. Igazán ez csak annak sikerül, aki nem fordul vissza, hogy elemezze; egyszerűen csak megy tovább abban, amit új dolgának gondol, a régit meghagyván azoknak, akiknek arra van szüksége.

A vallás a duális világ terméke. Bármilyen más választása a duális világban még mindig duális világ: hagyományok, szabályok, emberek általi előírások. Kérdés mi a célunk: elméleti felfedezéseket tenni a duális világ bugyraiban és mennyországaiban, vagy gyakorlati tapasztalást szerezni arról, ami azokon túl van. Számomra újat jelent ez, mert a duális világot már annyi mindennel kóstolgattuk. Olyan, mintha édesség boltban mindent megkóstolhattunk volna és bár vonzó az édesség, de megcsömörlöttünk tőle. Jöhetnek nekünk akármilyen tetszetős tortával, ízzel, nem érdekel. Legyen az csodamantra, csoda jógapozíció, megvilágosodást ígérő kapszula, már nem fog meg. Valami más kell.

Egyetlen fénymag gondolat többet tud emelni, mint akárhány emeletes torta, mert a fénymag bevilágítja az összes, saját elfedett fény-attribútumodat, ami maga a súlytalanság. Ennek örömét érzed, mikor olvasol. Isten maga a fény, nem emberi gondolat, nem emberi szabályok keretei közé bepréselődés.

Amikor kicsomagolod magad a fraktál légzéssel... leírhatatlan! Nincs íze, nincs illata, nincs formája, nincs ismeretanyaga, nem emberi.

Addig, amíg zavar az Isten szó, nem léptél túl valamin. Valami emléked, ami majd szépen oldódni fog, ha tisztogatod magad. Az újért sokat kell tenni belül, nem véletlen, hogy nem akarják az emberek.

Mindenki tökéletes a saját burkában, kérdés, ki akar új burkot? (Burok = gondolati hálózat)

Míg azt hiszed, egyedül nem megy, vagy míg biztos vagy benne, neked egyedül is megy, addig préda vagy, és sorsod függvénye talál-e olyat, aki nem él ezzel vissza. Belső erő, rugalmasságot treníroz a folyamat.

Morfogenetikus mező

A morfogenetikus mező dimenzionális rétegek kódrendszere, energetikai információk gyűjteménye. Látványra semmihez nem hasonlít. Semmi olyan információval nem jár, amitől okosabb lenne az ember, inkább energetikai működésbeli információ. Ebben a mezőben, amit morfogenetikus mezőnek hív a Spirál a gyakorlatok során mindenki csodálatosan világít, és van, aki többszörösére nő. Az

élet virága is egyfajta morfogenetikus mező, ha gondolatban beleálltok, érezhető. Beleállsz egy gömbbe, aminek nem csak a felszíne, hanem az egésze életvirág, a belső tere is. Ahogy beleállsz, megbomlik hatásodra a rendszere. Ha a megbomlott élet virága rendszert helyreállítod, az korrigál automatikusan téged is, és egymásra hattok. Ezt tanulom most, ha megértem átadom.

2015. július 8.

Élet virága technika

Az élet virága technika egy morfogenetikus mezőt hoz létre, mely visszahat arra, aki benne áll. A sejteket emlékezteti az egészséges állapotra, a gondolatokat elviszi a csend felé, az érzelmeket a nyugalmi állapot felé.

A három gömb szimbolikus. Az első gömb segíti saját egészséged, belső békéd és csended elérni a mező visszahatásán keresztül. A második, közös gömb segíti megteremteni a csoporton belüli tagok harmóniáját, az egymás közti békés viszonyt. A harmadik gömb segíti az egyetemes békét, a csoportok közti harmóniát és elfogadást megteremteni.

A morfogenetikus mező tudatosságszintet teremt az emberek világában, hogy az visszahasson, és egy nap spontán megteremtődjön.

A morfogenetikus mezők átjárható, laza, rugalmas dimenzionális szerkezetek, tökéletesek idő és térutazásra, ám a 3D-s metszet, melyben mi emberek élünk, tele van „kiszülésekkel”, „összeragadt

pontokkal”, tömörödéssel és megváltoztatja az eredeti működésünket. Amilyen térben, mezőben vagyunk, az hat ránk.

Emberi létformánk olyan, mint egy kifacsart, összegyűrt, meghajtogatott mátrix, ami korlátozza a képességeinket, lehetőségeinket, beszűkíti a járatainkat több rétegben blokkolva. Van, akinek vannak emlékek szintjén elérhető rétegeik, de az átjárhatóság már blokkolt. Ezek az emberek nem értik miért nem elérhető, megvalósítható az, amiről azt gondolják, ők igenis tudják. De addig nem fogják tudni használni az egykori képességeket, míg a ráépített beszűkített pályák ki nem tisztulnak. Ha ez sikerül, mivel a rendszer összefüggésekben működik, az hatással lesz minden alatta lévő rétegre, és módosíthatja bármerre, ahogyan az életvirága meditációs gyakorlat tanítja.

Hatással lehetünk a testünkre, emberek által létrehozott társadalmi mezőkkel, különböző tudati szinteket szimbolizáló mezőkkel, és a testünk, érzékelésünk ráhangolódik, átkódolódik. A probléma, hogy melyik irányból engedjük az áthangolást. Itt jön képbe a tudatosság hiánya, vagy megléte. Bármelyik irányból érkezik hatás, az átrendeződés megindul. Egyszerű példa: azt mondja valaki beteg vagy, már indul is a sejti ráhangolódás. Kapsz egy placebo gyógyszert, hiszel a semmiben, mégis hat, beindul a sejt szintű ráhangolódás. Nem csak sejti szintben hangolódhatunk át, hanem tudati, érzelmi és sok más síkon, lásd vallási áthangolódás, tudományos áthangolódás.

Mivel többnyire emberek felől érkező impulzusokra vagyunk nyitottak, onnan hangolódunk leginkább automatikusan, de BÁRMERRŐL hangolhatóak vagyunk, ha nem blokkoljuk tudati mezőkkel (félelmekkel). Az életvirága meditáció apró hangolás a Fénylény felé. Ha elfogadja valaki az életvirága struktúráját, akkor a struktúra maga felé hangolja.

Ezért nem mindegy milyen Istenben hiszünk, hiszen az Istenképünk is egyfajta morfogenetikus mező, ami visszahat ránk. Ki mint vet, úgy arat. Az áthangolások átfedik egymást. Ezért csupa kusza sok ember. Meghallgat ezt is, azt is, beenged a rendszerébe mindenfélét, de ettől a rendszer csak kuszább lesz.

A tudatosság ott kezdődik, hogy mit ismerünk fel, de ott bontakozik ki, hogy amire figyelünk, az mi mindenre bontható ki gyakorlatban. Pl. felfigyelek arra, hogy valami kivált belőlem egy haragot, ez a felfigyelés szintje. Ettől még újra és újra ki fog váltódni. Tovább kell bontani, mitől is lett a harag. Nem kívülről mi váltotta ki, hanem belülről milyen kódolás, hangolás eredménye. Amíg nincs visszahangolva, működik.

A Spirál nem várja el, hogy tudd, mi minek az oka, csak mutatja, hogy hol van tisztítanivaló. Ez egyfajta áthangolás. A Spirál meditációk tudatosság szintet emelnek az új mezők visszahatásával, megértés, értelmezés szinten, hogy beleláthassunk, mi történik. Csak a megértésük, átlátásuk szünteti meg a „hibás” kódokat. Az áthangolások felszabadítanak, hogy sikerüljön tudatosság szintben lépni, de csak maga a tudatosság szint gyakorlatban való alkalmazása iktatja ki a hibás kódot. Vagyis lehet spirálozni másokat, jobban lesznek, de továbbra is hibás kódok mozgatják őket, ha ő maguk nem lépnek párhuzamosan. A 8-as csakra tartománya emiatt fontos.

Az életvirág mező hangolása egy újabb lépés. Érdekes életvirág mező hangolás után 8-asba vonulni, így ízlelgetni azt. Meg fogod látni, ahogy haladsz ezen az úton, úgy csökken az idő jelentősége, úgy változik a tér érzékelése.

A mezők végtelenek. Ha egy adott mezőn belül tisztaságot érünk el, megélhetjük részleges megvilágosodásnak. De ez csak egyetlen mező, és ebben a mezőben maradván sziporkázhatunk ugyan, de akkor lemaradunk a „felette” lévő mezőről, ahova újra „piszkosan” érkezünk, ahol újra el kell kezdeni tisztulni, emelkedni, és egy új réteg tisztulhat meg.

A morfogenetikus mező számtalan mező térképe. Hívhatjuk Akasha krónikának, Mátrixnak, bárminek. Ha kiemelkedsz egy mezőből, az többé nem fog vonzani, zavarni, megérinteni. Ha érdekel még, akkor nem váltottál, csak másikba is átláttál, de ugyanazon belül mozogsz. Cserélhetsz bábukat ugyanazon mezőn belül, attól még ott vagy. Ez nem minősítése a mezőknek, hanem működési elvük. Azonos mezőn belül hasonlítgatás megy. Mezőváltással egyszerűen kikopik belőled valami, így lesz tényleges változás. Nem idő függvénye. Nincs olyan, hogy „majd holnap”, az csupán mezőn belüli tétovázás, vagy csak elakadás, amit valahogy kezelni próbál az ember elméleti síkon. Pl. valaki fontos az életetekben, nehéz eset, de fontos. Ha nincs jelen is hatással van rátok, mert ugyanaz a mező. Egyszer csak hirtelen elhalványul, már nem érint meg, pedig semmi sem történt, csak mezőváltás. Ha nem vált mezőt veled együtt, kikopik a kapcsolódás, de nem zavar, mert ez lesz természetes – ez az új mező attribútuma.

Mi a mező? – A mező létformák, tudati szintek, dimenziók, idő sík csomópontok stb. komplexuma, ezek emberi aggyal fel nem fogható információs rendszere. Innen vágnak ki nekünk egy „programot”, életervet, de a ránk kiszabott mezőre, hiszen minden hat, módosulások jöhetnek létre, ami teremti a leképeződéseket, eseményekben, térben, időben, 3D-ben. Ezért mondható, hogy mi vagyunk a saját életünk kovácsa – beleszólásunk van saját mezőnkbe.

A „Láttam már ezt!” Voltam már itt” Téged ismerlek valahonnan” csupán mező-összeragadások. Utána járhatatlan idősíkok kereszteződése. Programok pillanatnyi összeakadása egy érzés erejére és tőlünk függ, mennyire hagyjuk ennek az érzésnek, hogy hasson a mostani mezőnkre: belegabalyodhatunk, vagy épp átléphetünk rajta. Mellénk szegődhet így valaki egy pillanatra, vagy akár évekre is... ez mind a morfogenetikus mező működése. Olyan, mintha felülnél a hullámvasútra, majd ki akarnál mászni, hogy te inkább másik irányban gurulnál tovább. Próbálkozhatsz ugyan, de nem biztos, hogy sikerrel fogsz járni.

2015. július 9.

Itt nem tanulunk, itt kibontakozunk

És tegyétek mindezt workshop formában!

Valamiért olyan programmal születtem, hogy nem szeretek olvasni. Pedig tanári diplomát szereztem, ilyen hozzáállással. Mostanra eljutottam oda, hogy döbbenet élem meg, hogy semmi olvasott információra nincs szüksége annak, akinek sorsszerűsége valamit megtudni, és bárki bármennyit összeolvasgathat, ha nem sorsszerűsége, nem jut hozzá ahhoz, amit valóban hordoz az infó. A világot nem a tudományos ismeretek működtetik, azok csak próbálkozások annak megértésére.

A spiritualitás szintjét nem a tanítások emelik, azok csak útmutatók, próbálkozások a működésének bemutatására, de működtetni csak mi magunk tudjuk. A spiritualitás maga az életvitelünk, a mezőkkel való kapcsolódásaink.

2015. július 9.

A mező

Olyan mezőhöz fogunk kapni hozzáférést, ami szebbé teheti a világot, de nem csak a mező hathat ránk, hanem mi is a mezőre. Ezért fontos, kik férnek tudatosan hozzá. Nem kell hozzá tudás, csak tisztaság. Ne olyasmire legyen kódolva, amiből már úgyis sok van, és megkeseríti a földi létet.

Amikor a mezőhöz férünk, nem létezhetnek vágyaink, nem kivételezhetünk, hogy saját szeretteink többet, jobbat kapjanak. Azért jönnek az áthangolások, hogy közelíthessünk egy olyan tudatállapothoz, mely képes meglátni, mi, mihez vezet. Senkit nem kell szeretni, éljenezni, kiemelni érzelmekkel. A Teremtésben nincs emberi érzelem, az csak a kibontásában jön ki emberi mivoltunkból. A Teremtés lényege, hogy aki teremt, sokszorosítja önmagát. Aki tiszta, tisztát teremt, aki homályos, homályosat; aki vágyik, vágyakat teremt. Ezek apró kis elhintett teremtésmagok, de milliók ugranak rá és nagyítják fel. A teremtéskor mindenkinek lehetőséget teremtünk, és aki akar/tud, élhet vele. Ebben szeretteink is benne vannak ugyanúgy.

Teremthetjük újra ugyanazt, és teremthetünk valami egészen újat, mind attól függ, milyen tudatosságot érünk el. Ezért gyakoroljuk a 8-as csakra csendjét és békéjét, ahol nem a tudás, nem a viszonyítás, nem a függések stb. dominálnak, és csakis ez közelíthet minket a Fénylényünk felé, mely segítheti testünket a földi lét megélésében.

Egyikőnk sem szenvedni jött ide. Ez nem volt cél, ez csak melléktermék. Célt nem tudom változtathatunk-e, mellékterméket biztosan.

Nem vagyunk egyformák. Van, aki csendesebb, van, aki beszédesebb, nem ezt figyelem egyikőtökben sem. Én irányt figyelek, ki merre tart, mert akik egyfelé tartanak, segíthetik egymást, mint építőkövek. Ha valaki abban lát küldetést, hogy a kockákat szétválassza, az múltbeli kódolás. A mezővel olyan világ hozható létre, ahol bárkinek lehetőségei vannak, de nem szabhatjuk meg, ki élhet vele, ki nem; vagy megint kialakul a különbözőség.

A különbözőség különféle értékrendeket szül. Értékrendjeink szerint lesz valaki pozitív, vagy negatív. A bűn-bűnhődés mindig egy folyamat, és legtöbbször nem egyetlen életre korlátozódik. Nem tudjuk lenyomozni ki kezdte, nem tudjuk ki a hunyó, ki támad, védekezik. Az igazi villámokat nem is egymásra szórjuk, hanem magunkon belül, mint büntudat, mint valami hajtóerő, amit nem tudunk fülön csípni, és csak ostoroz bennünket és keressük, kire boríthatjuk rá. A felfigyelés, hogy észreveszem mit vált ki belőlem egy személy, vagy egy eset, csak az első lépés. Utána kell járni, hogy az az érzés miből is fakad, hová nyúlik a gyökere. Ha nem is találom rá, elkezdhetem kiírtani a spirállal. Ez már mezőkön belül mászkálás: mi, mivel van összekötve, hova vezet, honnan jön, jó-e, ha össze van kötve, mi, mire van hatással?

2015. július 9.

Konfliktusokról

Megjelent egy „kód” a mezőben a konfliktusról. Ne legyetek konfliktuskerülők, ha adódik olyan, amely megváltoztathat energia áramlatokat! A konfliktus megfelelő tudatosságszinten előre vihet, sőt oldhat dolgokat a levezetésével, DE a tudatlanul ismétlődő konfliktusokból lépjete ki! Leszívja az energiákat és úgysem lesz másként, hiába reméletek, mert az érintettek tudatosságszintje, ha nem üt meg egyfajta minőséget, körforgás az egész. Nem tudtok kiugrani mindketten belőle, újra és újra vissza fog húzni a kód. „Összeragadás” a rendszerben, karc a lemezen, ott mindig kisiklik a tű.

Mindig jönnek jelek, tanuld meg meglátni bennük miről szólnak. Ismerjük fel a szerepeket, de azt is, mi mivel jár.

2015. július 11.

Mindennek helye van a világban...

Ha mások rossznak tartanak, az fáj. Ha elfogadod, hogy „rendben, rossz vagyok”, nem jelenti azt, hogy az is vagy, de megszűnnek a belső harcok, amivel ágálsz ellene és a végén csak nevelsz egyet. „Igen, rosszul csinálom DE magamhoz képest ez a legjobb, és ENNEK örülök”. Mások véleményezésén gyakran kell keresztül mennünk – erőharcok, energiablás. Aki bizonytalan magában, az vagy meghátrál, vagy agresszív. Mindkettő zavarja, mégsem tud mást tenni, mert nem tudja kinek az értékrendje szerint lépjen.

Ha megmozgat bennünk valaki egy kényes pontot, egy energetikai hullám fut végig, egy beidegződött pálya: bizonytalan – megfelelne - sehogya sem tud – megbántódik – még bizonytalanabb - zokon veszi. A **dimenzionális kibontás** pont ilyen pontokat szabadít fel, de most még csak fizikai síkon kísérletezhetünk vele, mert kell hozzá egyfajta látásmód. A fizikai rész a legdurvább anyag, azt a legkönnyebb érzékelni. A morfogenetikus mező több rétegű. Most annyit tudsz tenni, hogy amit fizikai síkon termel, azt kibontod, és az új mező az, ami visszahat. Minden oda-vissza hat a mezőben, ezért gyakoroljuk az életvirága meditációt. Ha az összetett mező egy rétegét kitisztítjuk, az visszahat, ezért könnyebbül meg az, akit spirálozunk is, de valószínűleg ismét begyűjt, mert az energetikai elzáródás nincs végigbontva, tudatosság szinten nem ismeri fel mitől voltak problémái. Megkönnyebbül, és már ez jó érzés. Valami megszokottból kiforgatjuk, de van visszaút, és meg kellene állni, hogy ne arra menjen újra, ehhez pedig tudatos hozzáállás szükséges.

A dimenzionális oldás kifejezés már az érzelmi síkra utal. Fontos megállapodnunk abban, melyik kifejezés mit takar. Itt van például a kristálymag meditáció, aminél folyton keverem, hogy **kristálymag és magkristály**.

Kristálymagok az auránkban vannak, sok inaktív belőle. A magkristályok azok, amiket magunk köré helyezünk csápokkal, a „MAG-ból kiemelt rezgés” kristály formában, míg a kristálymagok belénk tápláltak nem használt „chipek”. Kristálymagok vannak pl. a két halántéknál, ezért oda kerülnek a kis spirálok. Mikor aktív, már nem kell kis spirált kérni, csak kiterjeszted a saját programozott chiped működését.

Ezek most jöttek frissen:

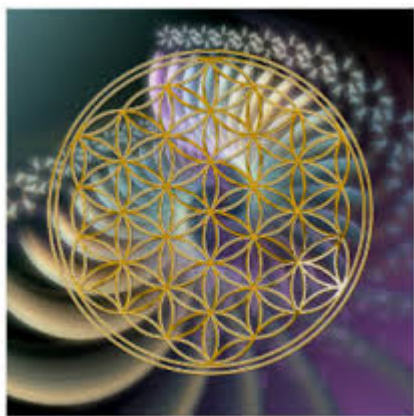
A sok spirálmedi aktivál négy kristálymagot, kettőt elöl, kettőt hátul. Ahogy aktiválódnak, már medi nélkül is gyorsan 8-as csakrában vagy, de a többi csakrát sem szabad hanyagolni, mert lerántanak, ha nem tiszták. Ezért vannak a gyakorlatok.

Tehát a kristálymagok beépített opcionális „energia chipek”, a magkristályok a MAG-unkból, MAG-ból lehozott energia, emeli az energia szintünket, segít közelíteni „MAGUNKHOZ”. Ha lesz eredmény, az reakciókban való változásban jelentkezik éles helyzetekben, megélésekben.

Az énkép

Amit most érzel, az csak a tisztogatás felszabadító érzete. Az egészséges énkép a 8-as csakrából fog szépen felépülni, legyen ez női kép, vagy férfi kép. Az énképet ne az építse fel, hogy a szüleink milyenek látnak, a társadalom milyenek lát. Ne az elvárás rendszerek és megfelelés rendszerek irányítsanak minket, hanem a MAGUNK, ami jelenleg a 8-as csakrában érhető el.

A spirálmeditációk és gyakorlatok segítenek az új énkép kialakulásában, de kell, hogy az elme támogassa. Nem vagyok egyikőtök felett sem, veletek együtt megyek; de amíg nem fogadjátok el, hogy felettetek vagyok, nem érték mellém azonos síkra. Az első mindig elfogadni, hogy nem legfelül állunk. Tudatosságszinteden csak te tudsz emelni, és ehhez **alázatra**, nem megalázkodásra van szükség. A morfofenetikus mező, az életvirága térbeli meditáció, a kristálymag és magkristály, a dimenzionális kibontás mind-mind olyan réteg, amihez csak akkor lehet hozzáférni, ha hajlandók vagyunk tenni érte. A spirál egyetlen dolgot nem tűr, és az az ego túlzott formái: dac, akarás, hatalmi harcok, alázat hiánya a világ felé. Minden energia. Energiában az alázat a kiegyenlítődést jelenti. A Teremtés hullámot indít, és mi alázattal tudunk „ráfeküdni” erre a hullámra, mint szörfösök, és azonosulni vele rezgésében. Ez a társteremtés. Csak az válhat társteremtővé, aki megtanul társteremteni, és ez első lépésben az alázat. Akiben nincs alázat, az képes beperelni a hullámot, mert túl nagy, mert nem elég nagy, mert jobbra tart és nem balra, mert balra tart és nem jobbra, mert nem érti a hullámot. Az alázat a megértés csilingelő hangja az ordibálásban, és semmi köze energetikai harcokhoz, ahol az egyik lealázza a másikat.

Az énképet nem elmével alakítjuk, hanem a 8-as csakrából érkezik, a küldetésünket segítve egyénileg. Ebben segít a Spirál, ezért vezet minket olyan rétegekbe, ami növelheti a megértésünk fokát, és ez segíti bennünk az alázatot, a hálát, azok pedig emelnek rezgésben. A panaszkodás, az igazságtalanságérzet mind megértés hiánya. Akár jogos, akár nem, minket húz le és rombol. Nem túrni kell, ami igazságtalan, hanem ki kell lépni belőle. Aki tovább is marad, és csak panaszkodik miatta folyton, maga gödrét ássa, nincs miért sajnálni. Nem kell túrnunk, hogy más a saját panaszkodásával minket is húzzon magával. Egyszer meghallgatod, de ugyanazt többször minek? Ez energiabrátlás,

ami nem fair és azt sem építi, aki rabol, azt sem, akitől rabolnak. Mindenki olyan mezőt kap, amit teremt. A mező magában foglal minden olyan kódot, amit tanulnod kell. Ha nem tanulsz, erősödnek a kódok, visszahatnak rád és lebénítanak, mint egy porréteg. Először csak látványban zavar, de ha több ezer réteg aktiválódik, mozdulni sem tudsz. Dac miatt nem akarsz tanulni. A sok dac teljesen bénít. Csak akkor sikerül tanulni, ha rendszeresen tisztogatod magad panaszkodás helyett.

Ahogy a mezők egymásra hatnak, a Spirál szerint ez egyfajta ALKÍMIA. Energetikai alkimista az Ember, mezőket kever pusztá megjelenésével. Ha negatív, akkor azt vegyíti mindenbe, ha pozitív, azt. Ha negatív emberekkel vegyül, azok hatnak rá. Tudatosan érezni kell, mi mennyire hat, merre, hogy korrigálható legyen ez az energetikai alkimia.

2015. július 13.

A fény

A fény ott van mindenkiben, aki időt szentel neki. Azzal, hogy rá gondolunk, már működik is. A gondolataink annyi minden felé járnak. A fényt is érinthetnék, mennyivel más lenne a világ. Nem csak a láthatóval, durva képződményekkel lehet dolgozni - ezért tisztulunk, finomodunk összetételünkben, gondolatainkban, érzelmeinkben, meglátásainkban. Mindezt nem csak magunkért, hanem a mező működési elvén keresztül az egész Földért, mindenkiért tesszük. Ha valaki megérti, hogyan működik a mező, rájön, hogy mennyire értelmetlen világbékére, újra vágyni, harcolni érte. **Maga a vágy, a küzdés, mindig régi mezőt teremt, bármire irányul.** Azon belül lehet persze beszélni az újról, hangozhat jól, de csak szavak szintjén marad.

A Spirál nem beszél újról, csak beleemel, ha gyakorlod. Ehhez elsőként csendet és békét ad, mert az új csak abból indulhat ki. A fogantatáshoz kellenek bizonyos tényezők. Mindig, mindenkin vannak tisztogatnivalók, ez nem szégyen, ez nem rossz, ez pusztán az út része. Aki nem tisztogatja magát, pedig tudná sem rossz, csak tudatilag gyenge. A fénynek nem attribútuma a gyengeség. Így a gyengeség, kényelem, vagy lustaság nem tud emelni. A túlzások sem jók, ha kapzsiság, becsvágy, akarás motivál. A sok tisztogatás hirtelen sok feldolgoznivalót hozhat fel, vagy sok olyat, amivel nem akarunk szembesülni. A meditációk békéjéből viszont sohasem lehet túl sok.

A meditációk a legfontosabbak, a tisztító gyakorlatok kiegészítik, ha valami miatt nem megy, legyen az fizikai, vagy lelki fájdalom; gondolat, érzelem.

Egy egészen összetett tanítást kapunk, ami bevezet minket az Univerzum energetikai működésébe, hogy megtaláljuk benne a helyünket, eligazodjunk benne, és ne csak törtezzünk előre a tudatlanságban. Vannak olyan részek, amiket hiába írok le, csak személyesen tudom korrigálni, mert szükséges hozzá több mező, ami írogatva nincs jelen. Több visszajelzést kaptam, mennyivel könnyebb elérni a békét, a csendet, ha többen meditálunk együtt személyesen, mert a mezők

összeadódnak. A távmeditációknál a mezők tágabb dimenziókban adódnak össze, kevésbé érezhető, míg nem finomulnak ki a kristálymagok. Miután a kristálymagok teljesen aktívak, a táv dolgok is felerősödnek, mert a kristálymagok érzékenyek dimenzionális energiákra.

Az Univerzum folyamatosan segít minket. Most épp nem ugyanarra kapunk húszezredik variációt, és mégis. Húszezredszer próbálkozik az Univerzum segíteni, de más emberi elmével újraöltöztetni valamit, ami egykor működött, és más újra és újra megpróbálni emlékeztetni arra, amit elfeledtünk,

pedig működne. Sosem formulák működtetik az embert, hanem a tudatosságszint működtet formulákat, vagyis ha kapunk egy technikát egy képletben, az működik, de nem lesz több, ha csak a technikai képletet változtatgatjuk, de ugyanolyan tudatosságszinttel működtetnénk. Hiába újítasz fel magadban gondolatokat, ha ugyanúgy működteted, mint korábban: ugyanúgy vágyak, félelmek, vagy akarás működteti, ugyanabban a mezőben futsz köröket, maximum új mezben.

Nézd meg a céljaidat, az álmaidat, változnak-e csak mert más ruhában álmodozol? Nagy lépés olyan színekbe öltözködni, amiket korábban kerültünk, de az igazi változás másban nyilvánul meg. A Spirál dimenzióbeli változást hoz a technikában, ami látásmódváltozást igényel. Az első rétege lezárult, a második rétege az életvirág-gömb meditációval nyitott. Az ezt követő technikák nem fognak úgy működni, mint a korábbiak. Az első szintre bárkit megtaníthatunk, a másodikhoz sok előzetes gyakorlás szükséges, mert annyira furcsa látásmódot igényel – erre azonban az első szint gyakorlatai tökéletesen felkészítenek. Emberi „rögöket” kell lerakni hozzá, mert olyan mezőkbe visz, amik nem elérhetőek előítélettel, minősítéssel, elfogultsággal, félelmekkel. Aki fél, nem láthat olyasmit, amitől fél. Az okokból így nem tárulhat fel olyan, amitől retteg, ezért kell tisztulni lépésről lépésre, hogy közelebb kerülhessünk önmagunkhoz, ahhoz a részünkhöz, mely nem retteg, nem kételkedik, ezért hagyja magát vezetni.

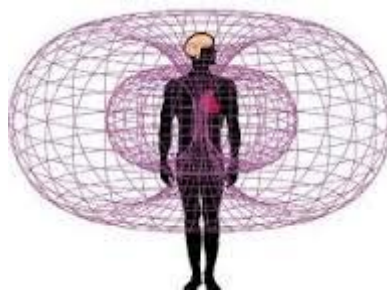
Az első szint a bizalom kiépítése. Nem az „elhiszem” szint, hanem a bizalom békéje és nyugalma. Amikor fel merünk feküdni a vízre széttárt karokkal, belső mosollyal tudván, hogy örvényhez visz.

A második szint az örvény szintje, mely bármerre dobhat. Mindent kipróbáltunk, ami emberi. Egyetlen dolog hozhat újat, ami nem emberi, emberi testben.

Emberi rettegni, emberi érzelmekkel sakkozni, emberi dualításban tobzódni stb, stb.

Nem emberi = felülkerekedni az emberin, de közben embernek maradni; új emberként, új értékekkel, új látásmóddal, új működési formákkal, ami nem ítéli el a régit, csak nem erősíti tovább!

Hangolás kapcsán...

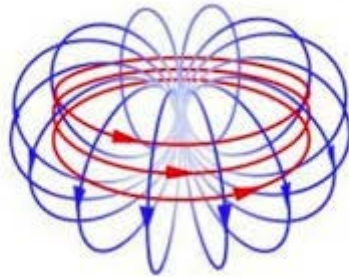
El kell tudni szakadni megélt tapasztalásokról. Keresitek a régi élményeket, régi felől közelítetek, ami emberi.

Az első hangolásunk egy három lépésből álló hangolás. A mezeje visszahatására jelentkezhet apró átmeneti fizikai fájdalom a fejben, hőérzet, diszkomfort az új energetikai pályák ismeretlensége miatt, de a hangolás erősíti, növeli a bioenergetikai mezőnket. Megkérdeztem mi ez a hangolás: elektromágnesesség kódolása, ami a hangolás után egy ideig harmonizálódik bennünk. Megnő tőle a korábbi kisugárzásunk mértéke és könnyebben fogadunk be új rezgéseket.

A következő kifejezés: elektromágneses mező, aminek utána kell nézmem megértés szintjén.

2015. július 14.

Elektromágneses mező

Az egész emberiséggel ilyen elektromágneses hangolás történik, ahogy Kryon írja, de mivel nincs tudatos követés, lelassulnak a folyamatok. A tudatos követés nem más, mint tudatos nyitás, befogadás. Hihetetlen, hogy bizonyos mezőkkel hogyan hathatunk a testünkre, a világra, és ahelyett, hogy odafigyelnénk, olyasmivel kötjük le figyelmünket, ami gátolja azt. A tudomány a szárazságával gátolja, a spirituális tanítások a „szeressük egymást” maszlaggal, az elméleti gyakorlatokkal, hogy gyógyíthassunk, holott a gyógyítás spontán velejárója a mezők felerősödésének, csak a mező működését kellene ismerni. A gyengébbet az erősebb automatikusan emeli, és fordítva. Nem attól emelkedik a mező rezgésszintje, hogy kit mennyire szeretsz, az pusztán karmikus rendeződés.

A szeretet alap eleme mindenkinek, mint Fénylény. A test, a karmikus rendeződés, a program, amivel

lejövünk szűkíti, csavargatja a potmétert. Ha azt kéri, szeress mindenkit, azzal csak a programodról vonják el a figyelmed. Nem azzal kellene foglalkozni, hogy mindenkit szeressünk. Csak azzal kellene foglalkozni, hogy akit szeretünk, azt milyen módon szeretjük, mennyi negatívát termelünk általa a világba, és akit nem szeretünk, azzal mit mozdítunk meg. Az, ahogy a földön szeretünk legtöbbször csak illúzió. Szeretteinket a program emeli ki erre az életre, különféle feladatokra. Alapból mindenkit egyformán szeretünk.

Ha programot kapunk egyes emberekkel, az csakis e mérce alapján tud beindulni, ez a katalizátor az emberi létformák színvilágához. Ezt akarja kiírtani a földi spiritualizmus. Ha nem szeretek valakit jobban hogyan figyelnek fel rá? Mindenki elmenne mindenki mellett mosolyogva, nem lennének családok. Nem a programot kellene szétdúlni, csak azt magasabb szintre hozni, mert a program rengeteg negatívát termel a megélésével, ahogy futtatja önmagát. Nem figyel oda a mezők működésére. A mezők viszont nem érzelmi alapon működnek, mint a programok, nem tesznek kivételt: „most becsukom a szemem, nem lesz kölcsönhatás” - ez nem így működik. Nem a programok károsak a Földre, hanem a kialakult mező, amibe érkezünk. Vagyis a Föld egy nagy fürdőkád, mindenki abban fürdőzik. Nem az a gond, hogy piszkosan lépünk bele, felesleges ezért kiabálni velünk, ez a programunk. A gond, hogy a vízzel senki sem törődik, és egyre piszkosabb. Azon túl, hogy tisztálkodásra használjuk a kádat, a kád vizét is tisztogatni kellene. A Föld elektromágneses tere, a Föld bioenergetikája, a Föld ultrahang mezeje stb. mind a „vizet” mutatja.

Nem a szeretet a kulcsszó, hanem a megbocsátás, a megértés, a látásmód! Ezek a tisztítószerek és/vagy tudatos befogadás a mezők emelésére, hangolására, ami visszahat. A hangolást végzi Kryon és sok más Dimenzionális Lény, de nincs tudatos befogadás, mert mindenkit elvakít a képességek, tudás iránti vágy. Ezért jelenik meg egyre több prédikátor, tanító, aki a megbocsátásról beszél, de duálisan tanítják,

a bűn ellentétéként, így nem azon a tudatosságszinten működik, ami tisztít. A megbocsátás nem más, mint átlátom mi is történt és nem szenvedek tovább miatta. Semmiféle lelki gyakorlat, rituálé és hasonlók - hanem egyszerű felismerés. Amíg csak bemagarázom magamnak, hogy mindenkit szeretnem kell, és ezen erőlködök, addig az igaz megbocsátás sem jön, mert az egészen más műfaj. Mintha operában várnám, hogy bontott csirkét adnak majd. Ennyire durván más.

Mennyire buta tud lenni az ember! Agyon olvassa magát és azt hiszi milyen okos. Közben a legegyszerűbb dolgot sem látja: az ok-okozatot, aminek magjait saját maga vetette el. „Mentsük meg az emberiséget!” Ezzel tömik a fejünket, és ez milyen jó indok arra, hogy ne magunk tisztogatásával foglalkozzunk, mert leköt, hogy harcolunk az emberiség békéjéért. Azt hisszük, hogy de jók vagyunk, de a mezők, hiába hisszük azt, hogy de jók vagyunk, még ugyanúgy működnek. Ugyanúgy rombolunk, pusztítunk, csak fennkölt elnevezések alatt tesszük. Mindent látnak Fentről és nem haragszik ránk senki. Csak nehéz megtalálni, mi lehetne működtethető az emberekre.

Milliókat költöttem spirituális tanfolyamokra, és ezzel nem vagyok egyedül, mert hittem abban, valóban az emberiségért történik. Csakhogy a duális világ vicces, önmagát termeli vissza, bármennyi jó érkezik, ugyanannyi rosszat tükröz szerteszét. Az egyetlen megoldás kilépni a duális megelézésből, gondolkodásból, ahol tartósan létezve rögtön bevillan, miért is kértük, hogy emberek lehessünk itt, a Földön. Mindent nem akarhatunk, valamit be kell áldozni. Minden ember ezt teszi. Van, aki a fényt áldozza be; van, aki a tanulást, és inkább jön ismételni, mert most túl nehéz. Van, akinek az a küldetése, hogy a földi dolgokból áldozzon be, nem lehet mindent. Valamit be kell áldozni, és amint megvan, az ad irányt merre nyílnak meg utak, mi fog sokasodni, burjánozni.

Ha Jézusnak volt üzenete a Földön, az egyik ez volt: áldozat.

A dualizmusba leérve meg kell tanulni valamit feláldozni, mert amíg mindkét oldal megvan, az rángat, széttép, keresztre feszít. Maga a dualizmus feszít keresztre. A küldetés nem az: miért jöttünk a Földre, hanem hogy mit jöttünk beáldozni. Eközben a világ afelé tart, mi mindent harácsolhatunk össze: pénzt, boldogságot, jókedvet, egészséget, családot, üzletet, autót stb. Melyik szentnek volt autója, családja, egészsége? Mind azt tanította, hogy valamit beáldoz, és mindnek csillogott a szeme valami belső tisztaságtól, mert megtalálta, neki mit kell beáldoznia. Nem mindenkinek az, ha eladja a házat, ha lemond az üzletről, ha nincstelenné válik. Mindenkinek mást kell elengednie önként. Ami elveszik, az nem elengedés.

A küldetésünk, a tanulásunk arról szól, mihez HOGYAN viszonyulunk, mennyire ragaszkodunk, akár jókedvhez is. A ragaszkodás a veszteségtől való félelem ikertestvére. A vágy a birtoklás hiányának félelme. Amit boldogságnak hiszünk, az a veszteség bölcsője, a szenvedés bölcsője, de nem mindegy milyen tudatosságszinten éljük ezt meg. A bűntudatkeltés azért, mert van valakid vagy valamid nem a megoldás szintje. A megoldás szintje az a szint, amikor bármid van, bármid nincs, nem az foglalkoztat, mid van, mid nincs. Nem az foglalkoztat mi az eszköz a küldetésedhez. Mintha katona lennél és mindegy, mivel kell harcba menj. Attól te még katona vagy, hogy lovon érkezel, vagy gyalog, vagy helikopterrel. Ez a felfogás kikopott, így zsoldosok vannak katonák helyett. Adj képességet és megmentem az emberiséget! Adj egészséget és gyógyítok! Adj tudást és tanítok! S mikor mindezt megkapják, elfelejtik mit ígértek. Szavakban nincs sok különbség, a szavak jól forgathatóak. Energiában fényévnyi különbségek vannak.

Nem az a kérdés, mit vagy hajlandó beáldozni, hanem hogy mit szükséges beáldoznod, ezt pedig hozza spontán az élet. Felesleges bármit elméből felajánlani, egyszerűbb a dolog. Mikor a szükséges megérkezik, azt kell elfogadni, feldolgozni. Ígéretet, felajánlani elméből, csak kérdés. Bízunk csak Istenre, Teremtőre, hogy mi valóban szükséges. A tudatosságszint akkor emelkedik, amikor szükségszerű dolgokat elengedünk magunkban - legyen az egy félelem, egy gondolat, egy személy - amikor a megértés megszületik. Az elmeszinten működés soha semmit nem emel, csak bebetonoz szinteket, mert fél a zuhanástól, és ezzel a félelemmel emelkedni sem tud.

A küldetés mindig pofon egyszerű, hiszen jár neked, megadatik. Az elme bonyolít csak. Ne feledjétek! Amiért sokat kell harcolni, az nem küldetésünk. Más a kitartás, és más az, amit másoktól szeretnénk elvenni.

Fraktál légzéssel tartható az emelkedett mezőtök szintje. Minél erősebb meződ van, annál nagyobb lehet a különbség, emiatt nagyobbat ránthatsz rajta. De mellette, ha a fraktál légzés eszedbe jut, lehet, te rántod fel az alacsonyabb mezőt. Ha megerősödsz, meg sem kottyan, ha alacsonyabb mezővel találkozol.

A fraktál légzés a légzésen túl energetikai pulzálás, amivel feltölthetsz, és a teret is töltöd magad körül.

2015. július 16.

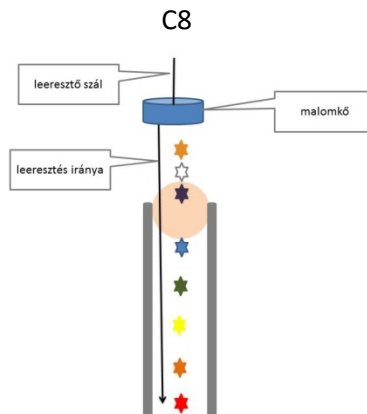
Az erő első jele a gyengeségre való képesség. Más az erő, és más az erőlködésben megkeményedés. Ha azt sikerül feldolgozni, hogy senki sem tud bántani, ezért nem kell védekezni, nagy lépés. Csak az bánt, ahogy fogadjuk mások támadását. Aki ismételi, annál duplán igyekszik kiváltani a hatást, hogy feltűnjön végre, mert ami reflexből megy, az nem tűnik fel, csak csináljuk tudatosság nélkül. Az ismétléses tanulás lényege az eltúlzás, csak mikor épp beledöglenél, akkor tűnik fel. Amíg nem lazítunk magunkon, csak nekifeszülések vannak, annak bizonyítása, ki az erősebb.

Minden érzélem, gondolat csak csúcsa egy életfának, valami megszülte és leágazott újra és újra. Így alakul ki. Ha szeretnéd megtudni kik az őseid, visszavezetsz, itt is ugyanúgy lehet visszavezetni. A megfigyelés, önvizsgálat erről szól: megérint valami érzés és nem azt vizsgálom, mennyire fáj, hanem levezetem az életfáját, mitől életképes. Ha életképesé tettem, nem haragudhatok magára az érzésre, gondolatra, vagy a kiváltójára. Azért ismétljük, életetjük, mert reflex, bejárt út. A többi el van kötve, csak odafigyeléssel lehet felszabadítani, tudatos munkával, ami tanulási folyamat. Ha felszabadul, az is evidens lehetőség lesz. Program, lélek – a program így fejleszhető. Lépései vannak. Ha nem folytatod a régit, az elapad, spontán nyílik új, mert az energia valahol kell, hogy áramoljon. Ez a spontán változás. Ha akarsz, sem tudsz változni, míg a régi úton áramoltatod az energiát, maximum szépítgeted, építgeted. Pl. Rómába akarsz eljutni autóval: építhetsz új szállodákat, de ugyanaz az út lesz. De ha bemelegsz víz alá, vagy levegőbe, más pályán mehetsz. Ha a réginek nemet mondasz, az olyan, mintha egy növény útját elállnád, kénytelen másfelé utat törni. Lesz, amelyik út nem működik, lesz, amelyik igen, de az energia ösztönösen próbálkozik.

2015. július 18.

Ma a malomkő gyakorlatra szeretném felhívni a figyelmet.

Az alsó öt csakra az, aminek kifejlődésekor a legkevésbé tudatos az ember, és teljesen ki van téve a karmikus köröknek. Úgymond az énkép kialakulásához összeszedünk mindent, ami csak belefér. Nincs bennünk tudatos felismerés, hogy esetleg másként is lehet, inkább csak sodornak az események, megélések. Reakciók tömkelegével működtetjük a csakrákat és azok szépen betokosodnak, beállnak egyfajta működés rendszerre, amit nehéz „kirobbantani”.

A malomkő gyakorlat azért fontos, hogy kitisztuljanak a lerakódott rétegek, de mindig a legfelső réteggel kezdi, ergo az előző pillanattól halad vissza, és ha ritkán végezzük, mély rétegekhez sosem jut el. Ezért fontos összekapcsolni a 4 spirál meditációval, majd a csápos technikával.

A csakrák működésének megismerése főleg kisgyermekes szülőknek fontos, hiszen előttük ott a lehetőség másként nevelni gyermeküket. Mindig az alapoktól függ, milyen lesz egy építmény. Felül szépítgetni, újrarakni, foltozgatni átmeneti, felszínes változást hoz csak. Ezért fontosak az alsó csakrák. Hatással vannak a 6-os csakra, a látásmód kialakulására, fejlődésére, és a 7-es csakrára szintén, ami a hitrendszerünk, a kapcsolódási rendszerünk, a tudás befogadásának árnyalatai. Az is egyfajta tudatosságot mutat, hogy milyen jellegű tudásra éhezünk, és mennyire ragaszkodunk a tudáshoz, mennyire osztjuk meg, mennyire vagyunk aláztosak, türelmesek stb. Erre is hatással van a csakra rendszerünk állapota.

A legegyszerűbb, a legkevesebb és a legtisztább, a törekedés a „semmi” felé. Ha egyre több „valami” élményt keresünk, azzal a megszokott módon torzul az énkép. Mindenki a semmit nem érez, semmit nem látok élménytől tart. Sikertelenségnek könyveli el, pedig mindig minden többreéteggű. A valami is számtalan módon érthető, lehet egó növelő és lehet apró visszajelzés irányra, és a semmi is lehet blokkok apró jelzése, és lehet a végtelen kellemes szele. A valami mindig behatárol minket, viszonyítási alapot ad és a duálisba húz. Persze jó érzés elsőre az „elértem valamit, amire vágytam”, de ez továbbra is a duális világ köre. A spirál ebből szép lassan próbál kivezetni. Most a duális a lételemünk és csak villanások a nem-duális pillanataink. Ezek arányát próbálja megfordítani, ha tudatosan hagyjuk. A Spirál mindig csak mutat. Teljes a szabadságunk, meg akarjuk-e látni, amit mutat, vagy mást akarunk belezárni. Ez utóbbi esetben is hagyja, de nem asszisztál.

Beszélgetések spirálosokkal

Amikor valaki elindul egy úton, egy csónakban, sok dologra kell figyeljen, persze hogy nem mindig sikerül. Figyelni kell az egyensúlyra, mert billeg a vízen, na meg haladni is kellene előre, de van sodrása a víznek. A fontos, hogy már van csónak, és bele lehet jönni mi mindenre jó, kit érdemes beengedni, nehogy elsüllyedjen. Mindannyiunknak vannak félelmei. A csónakból vízbe esni annyi, mint Isten kezébe kerülni. Beleugrani más! Hitpróba víz közelébe kerülni, e nélkül azonban sosem lehetünk Teremtés közelben, ez mutatja meg, mivel jár. Nem kell kapaszkodni! Engedd el magad, nevetgélj jókat, dolgozd ki a humorérzéket. Ha kiesel a csónakból, na bum! Majd visszamászol. Legalább megtudod, hogy arra is képes vagy. Mindig a csónakban ülni megrendszabályozva nyomorúságos. Néha jó úszni, víziszni, búvárkodni (szimbolikusan). A víz csak akkor halálos, ha eljött az időnk. Akkor meg a csónak is az, a szárazföld is. Semmi védelemre nincs szüksége annak, aki nem akar semmit, mert csakis a valamire való törekvés az, ami sikert, vagy kudarcot hoz. A nem akar semmit = nem vár el semmit. Persze gondolhat rá, minek örülne, de ha mégsem az történik, az annyit jelent, nem jól gondolta, és nem azt, hogy béna, igazságtalan, kudarcra ítélt stb.

Vannak olyan lények, akik azért születtek emberi formában mostanra, hogyha eljön az idő,

segíthessenek. Ezt tudja róluk mindenféle erő/mező. Azt is tudják róluk, hogyha megerősödnek, érinthetetlenek, így az egyetlen mód visszafogni őket. Csecsemőkorban meglátogatják őket és tele kódolják félelmekkel, amik akkorra virágoznak ki igazán, mikor cselekedniük kellene. Miért hagyták mindezt felemelkedett társaik tétlenül? Azért, mert az igazi nagyságot az adja, ha ennek ellenére is fel tudnak állni, meg tudnak tisztulni, és ki tudják magukat nőni a hamis kódokból. A nehézségek mértéke sosem gyengeséget, átkozottságot, pechet mutat, hanem potenciális erőt. Leköthet a sirbókolás és elbukás; vagy

dönthetsz úgy, hogy megkeresed magadban az erőt, ami nem erőszak, nem agresszió, nem elfojtás, hanem hatalmas tiszta női energia, mert csak az nem keményedik meg, ha bántják. Lágy tud maradni a befogadáson, megértésen és megbocsátáson keresztül. Lágy, de erős. A legtöbb erős ember megkövesedett, megkövesedésből veszi erejét, és egy idő után nem védelmez, csak védekezik. Aki védekezik, gyakran támad. A védekezés-támadás fegyvere lehet tudás, lehet hatalom és sorolhatnánk. Nem véletlenül próbálok a semmi felé fordulni, ami bármit képes befogadni és egyensúlyba hozni, ez a valós alkímia, míg a valami zúz, tördel, átformáz fájdalmasan.

Amíg nem tudunk átértékelni egy helyzetet, megbocsátani sem tudunk, pedig Isten rábólintott. Csak akkor bólint rá Isten valamire, ha ami történik, összességében egyensúlyt teremt. Ok-okozat. Valamit tisztára moshatunk, ha sikerül feldolgoznunk. A nagy mocsok tisztára mosása nagyobb fényt tud felszabadítani. A múlt nem változtatható meg, de a jelen és a jövőbeli lenyomata igen, valami megmozdulhat azzal, ha bátrak voltunk.

A női energia a Földön nagyon félreértelmezett. A karmikus nyomorokról szólnak. A NŐI energia nem földi történések függvénye, és az igaz belső erőt ez utóbbi adja akár férfi, akár női testben. Ha valamit fel tudunk dolgozni, valóban meg tudunk bocsátani, ez a női energia fog megnyilvánulni. Ez az ősi energia nemtelen, mégis női energiának hívjuk, de inkább Teremtés energia. Mivel a Földön a nő szül és ettől anya lesz, ezzel hozzák párhuzamba. Isteni Anya, vagy forrás, amiből a kundalíni mozgásához az energia szükséges. Tökmindegy mivé kiáltjuk ki, a lényeg ugyanaz.

Amíg szerepekben látunk, szereplőkkel, addig nem tudjuk átlátni mi, miért történik, ki kit miért aláz meg. Szerepek eljátszása, de van egy forrása, amiben nem csak a cselekvő van benne, hanem minden résztvevő. INNEN KELL ránézni, hogy kerültünk bele? Vajon szabadon gyilkolhatsz és erőszakolhatsz meg gyerekeket katonaként? De mint szülő-gyerek felosztás már megbotránkozunk? Nem ugyanaz? Mint energia természetesen. Mint elméleti élmény persze, hogy nem ugyanaz. Minden életünkben más erkölcsi normával jövünk, máshogy vagyunk programozva, ezért nehéz megérteni egykor mit tettünk, de akkori programunk szerint az volt az evidens. Mások programjában ugyanígy evidens, amit most tesznek. Csakis a tudatosság ébreszthet fel a sötétségből, a programokból. A múlt, elmúlt. Egy perc, vagy ezer év, egyformán múlt. Mennyi szálát hagyunk aktívan működni, csak mert a múltban szaladgálunk tudatosan, vagy tudat alatt. Az egész arról szól, hogy a FÖLDÖN mit tartunk szeretetnek, és FENT mit tartunk annak. Az erős Yin energia mindig is azt váltja ki az emberekből, hogy birtokolni akarják azok, akikben nem működik. A birtoklás, a féltékenység mind a Yin hiánya, ezért túltermelődik és hirtelen hisztérika lesz az ember.

2015. július 20.

Szinkronicitások

Minden energia, minden gondolat, érzés, szó, tett valahol közlekedik. Ahol közlekedik, az pedig egy mátrix, a mező. Ahogy tágul valaki tudatossága, úgy láthatja át egyre jobban a mező működését. A mezőben minden információhoz hozzáférhetnénk, ám az elme szűkíti, mikor miről van tudomásunk. A szinkronicitások beindulása jelez egy előrelépést. A szinkronicitások véletlen elszólások, információ váratlan érkezése, nem más, mint a mező egy magasabb szintű értelmezése, eképp több rejtett infó

feltáru. (Rejtett: elme által lezárt, rezgésben el nem ért). Nagyon érdekes folyamat, eszembe jut róla a Mennyei prófécia.

Minden mező egy információ halmaz és a te programod dönti el, mit értelmez belőle. Ezért fontos változáshoz a program frissítése, vagy ugyanúgy értelmezed újra és újra, ismételsz. Ha a programod változik, ugyanabból a mezőből is mást fogsz levenni, ezért nem a feléd áramló mezőkkel kell bíbelődni, hanem saját lelked programjával.

Emiatt tartom mindig a Symbolon kártyázást pszichológiának, és nem jóslásnak. Feltérképezi a programot, aki olvassa, és segít máshogy ránézni, rálátni. Ha ez sikerül, a mező probléma is másnak tűnik, pedig ugyanaz. Ha ugyanazok a problémáid, akkor te nem változol.

Érdekes a következő infó: Mikor a vizualizációs gyakorlatokat végezzük, lásd három életvirág-gömb, bármilyen magasra visz, az csak a 7-es csakra valamely rétege, a vizualizáció miatt. Ezért mikor mondom, hogy kezdődik a meditáció, akkor a 8-as csakra semmijébe kell menni. Az előtte lévő bármilyen gyakorlat csak közelít minket a 8-as valódi magasságainak lehetőségeihez. Az életvirág-gömb meditáció mégis szükséges lépcső, mert a dimenzionális látást fejleszti. Erről szól. Ha pedig az beindul, annak a tudatosság része kezd visszahatni, és egy idő után beépül a mi saját programunkba. A dimenzionális látás azt jelenti, hogy konkrét pontokhoz idő és térbeli elhajlások tartoznak, azaz azt mondod: „Ági, fáj a hasam”. Rád nézek, és nemcsak azt látom, hogy épp mi van az aura rétegekben, amit spirálozással tisztogathatunk, hanem azt is láthatjuk, mi volt az előzménye, időkben „látva”.

Ha belegondolsz, nincs idő. Az idő elme mértékegység. Mezők vannak, és energiaáramlások, továbbá azok kereszteződései, párhuzama, elválása, újabb és újabb formában történő megélése, azaz emlékek korábbi programokból, amik továbbra is csak energiaáramlások és ezeknek van még hatása, volumene, kiterjedése, amit térbeli-időbeli síkoknak nevez az elme. Elmével sosem érthető meg a morfogenetikus mező, mert az elme kevesebb dimenziót tud értelmezni. Olyan, mintha papírlapra rajzolt figuráknak mesélnél a kiterjedésről.

2015. július 21.

A hangolásról...

A hangolás feszegeti a határainkat és olyan rezgéstománnyokba emel, amik más megélést, látásmódot, gondolkodásmódot eredményeznek. Apránként ez visszahat életünkre, hétköznapijainkra. Ha elfojtott gondok vannak, kibányássza, hogy megszűnjön a szorításuk, hogy leomoljanak a páncélok, mert páncélokkal nem tud kiteljesedni a látásmódunk. Ezért jöhetnek könnyek, felszakadt sebek. Ezért elnézést, de ha ott maradnak, életeken át hurcoljuk és szűkítik a látásmódot. A kinyílással el merünk végre mondani dolgokat, amik korábban lehetetlennek tűntek, az oldásokkal kimosódnak belőlünk. Sok mindent elraktározunk. Mintha nem létezne, de ott van. Ha ezek megmozdulnak, akkor van esély változásra, és ez nem mindig kellemes az elején. Ez olyan, mintha lenne egy asztal bőséges étellel, de te csak magokat kapnál. Megszokod és fel sem tűnik, hogy más táplálék is van. Ha megvonják a magokat, szenvedsz, hiába vannak előtted gyümölcsök, más ételek. Értelmezünk.

Tudatosan indított párhuzamos mezők

Ha stabil mezőt tudtok magatoknak teremteni – nem merev mezőt – az emelni tud bárkit, aki körülöttetek van anélkül, hogy bárkit győzködni kellene bármiről. A mezők pusztán egymásra hatásának törvénye szerint. Számátalan kihívás jön mindenkinek, de ha kicsit meg tudjuk ismerni a mezők működését, könnyebbé válhat a megélés.

Amikor képesek vagytok tudatos párhuzamos mezőt elindítani egy ösztönös reakció, gondolat, érzelem mellett, akkor hajlítotok mezőt/időt/teret, akkor avatkoztok be a „karmátokba”, az ok-okozatba, és felülíródik a programotok. Robotszerű, elmetervezett programotok megzavarodik, és az „új” szele felülírja. A régi csak erőltetni, nyomni, tolni tudja, vagy húzni a meglévő terheket, és az ilyenfajta ráhatással új terheket idéz elő, míg a párhuzamos mező eltéríti a fix pályáját.

Mások nevében nem beszélhetek, de most, amikor jön az infóhullám, tudom, hogy én azért vagyok itt, hogy az évezredek óta tartó működést másként csináljam, majd meséljek róla, és mindenki azt tesz, amit akar. (Amikor elmúlik az információ áradat, én magam is érdeklődve olvasom, mi mindenről írok.) Az újhoz először nagyon bele kell fürödni a régibe, hogy látszódjon a különbség, különben csak fantazmagória lenne az egész. Így lesz gyakorlati alkalmazás. Ezért kell gyakorolni az életvirág gömböt.

2015. július 23.

A TEREMTÉS ÉS A MEZŐK

Többféle mező létezik, ebből az egyik elmével gyártott. Minél jobban fókuszálunk az elmével, annál erősebb. A Spirál nem véletlen tanít fókuszálásra és tanítja, mivel jár a tudatosság nélküli fókuszálás. Amire fókuszálsz, az erősödik. Ha megtörik a fókuszálás, vagy megoszlik, mert több dologra kell fókuszálni, akkor csökken azon mezők ereje, amire az elme fókuszál.

A Teremtés azonban nem valamire fókuszálással történik, az csak energetikai pályákat mozgat meg ok-okozatként. Vagyis attól, hogy arra fókuszálok, hogy valamit megkapjak, még nem biztos, hogy meg is kapom. Ha megkapom, az nem a fókuszálás, a vágy, az akarás eredménye; pusztán egybeesés azzal, ami egyébként is járt, szükséges volt a tanulási folyamatban elmebeli akarás nélkül.

A fókuszálás lehet irányított akarat és lehet egyszerűen passzív megfigyelés. A Spirál ez utóbbit tanítja. Az elme irányított akarral próbál mezőket teremteni, amik többnyire csak bonyodalmasokat okoznak

az energetikai hálózatban, és megkeserítik a mindennapjainkat, mert nem veszi figyelembe az összes mezőt, csak az általa érzékeltet, ami korlátozott. A Teremtés tiszteletben tartja az energetikai háló egészét, mely kiterjed múltira, jelenre, jövőre egyaránt, mindez egymás viszonyában.

Hogyan jelenik ez meg a hétköznapokban? Szeretném, hogy sok pénzem legyen, mert úgy gondolom a kialakított világképpemmel, hogy attól boldog leszek. Van azonban valami múltbéli energetikai blokkom és hiába fogok folyton arra fókuszálni, hogy sok pénzem van, maximum a nagy akarásig jutok el, és az akarásból és vágyból legtöbb esetben csak nagy csalódás lesz és megcsorbul a hitem is. A Teremtés egy energetikai hálózat eredménye, aminek rengeteg mező a része. Mondhatjuk úgyis, hogy apró mezők rendszere vagyunk és van egy minden mezőt felölelő Mező: a Teremtés. Saját mezőnkön belül mi **teremthetünk**. Ez arra tejed ki, **milyen érzelmeink, gondolataink vannak, de hogy mi történik velünk, az már bonyolultabb rendszer eredménye**. Természetesen, ahogy a saját mezőnk változik a gondolati érzelmi mozgásokkal, az visszahat arra is, mi minden történik velünk, a tanításon belül merre mocorgunk. Ezért, ha mi magunk változunk, a sorsunk is változik, és ha a sorsunk változik, mi is változunk, mert kölcsönhatás van – és nem mert azt akarjuk.

Oda-vissza hatások vannak, de a legtöbb dolog nem attól függ akarjuk-e, vagy nem akarjuk az elménkkel. Az elme egyetértése vagy nem egyetértése nincs hatással a Teremtésre, csakis saját világunkra, saját megélésünkre. Így bár az elme rendszere meglehetősen korlátozott a Teremtés folyamatában, felettünk mégis nagy hatalma lehet, mert úgy lett beépítve a rendszerbe, hogy a szabad akaratunkkal kinevezhetjük főnöknek. Bár ezzel nem a Teremtésbe szólunk bele, csupán leválunk a Teremtéssel való kapcsolatról és a saját mezőnkben próbálunk önállóskodni, figyelmen kívül hagyva a többi mezőt.

Az elme, mint főnök ténykedhet jelen életben, de bármit is tesz, a Teremtés folyamatának nem válhat urává. Azért nem, mert a Teremtés minden életünket magában foglalja, azaz, ha most elmével fogom magam és elcsúszok X irányba, majd egy másik élet kompenzálja, marad a nagy képben az egyensúly, bármit is kavarunk most itt. Sőt bármit nem is tudunk kavarni, mert az elmére hat a tudatalatti, ami nagy vonalakban irányban tartja a lehetőségeit. Egymás mezejének sem tudunk kirívóan ártani, azok között is egyensúly van a sok életbeli oda-visszahatásokkal, amik nem időrendi sorrendiséget, hanem összességet jelölnek.

Egyetlen dologra hat ki a teremtési képességünk: mit, hogyan élünk meg. Ez pedig tudatossági szinteket jelöl, és ha magasabb tudatossági régióba lépünk, közelebb kerülve az egész harmonikus teremtési rendszer megértéséhez, automatikusan több "jogot" kapunk, több mindenbe láthatunk bele és ezáltal máris másként "teremtünk". Azaz **a földi lét nem más, mint a Teremtés iskolája**. Ez nagyon nehéz a duális világban, ezért tisztelt annyira az univerzum az Embert, mert bármit megteremtész, az harmóniába kell kerülnön az ellentétével. Azaz, ha negatív teremtész, ha nem csinálsz semmit is előbb-utóbb pozitívat fog felhozni belőle a fő rendszer, és ha rengeteg pozitívat teremtész, lehet, pont azzal

készítetted a rendszert arra, hogy sok negatív is történjen. Emiatt felesleges azon rágódní mi pozitív, mi negatív, mit merre fordítsak.

Csak magunkra kell fókuszálni, és ha valamit saját érzékelési rendszerünkben negatívnak élünk meg - gondolat, érzelm: azon korrigálni tudunk **párhuzamos mezővel**. Korrigálni az nem ellentétes mező teremtése. Ha negatív érzéseim vannak, semlegesítem egy teljesen más témakör mezejével és mindkét mező kikoptatja egymást. Ha pozitív érzéseim vannak, megélem, örülök neki, míg magától ki nem kopik, de nem turbózom fel túlzott lelkesedéssel, mert azonnal beindul a semlegesítő negatív erő, ami

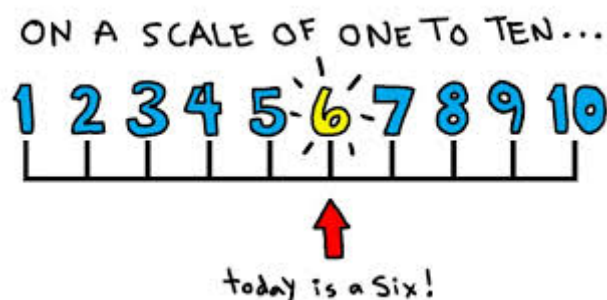
nem tudatosan indított, így biztosan végig fog futni. Olyan mintha libikókáznánk. Egyikünk fent, másikunk lent, mikor te vagy fent és meglököm magam lentről (párhuzamos mezőt indítok el). Mikor én vagyok fent, nem indítok el párhuzamos mezőt, megvárom, míg spontán valahogy lentebb kerülök, de nem szomorít el, mert tudom, hogy lent csak meg kell löknöm magam.

Unalmas lenne folyton egyensúlyban lenni. Sőt, lehetetlenség, az előbb említett rendszer miatt, míg a dualizmusban vagyunk. Ezért vonz ennyi Lényt, hogy lejjön és megélhesse itt a Földön. Lehet viszont az Ember folyton tudatos, értvén, látván a rendszert és akkor mókás lenne, nem szenvedés.

A szenvedés az akarással kezdődik: épp lenti hullám van, de mi fent akarunk lenni, épp fenti hullám van, és nem akarunk lentebb kerülni; épp nincs hullám, de mi hullámot akarunk stb. A variációk lehetősége számos. Nincs folyamatos, csak felfelé menetelés, eképp kudarc sincs. Mikor épp nem az történik, amit szeretnénk, amit várunk, az pusztán azért van, mert a fejlődésünk nem lineáris. Kudarc és siker csak lineáris gondolkodásban létezik.

2015. július 24.

Kitartás a tízes skálán

Aki gyakorol a Spirállal, annak újabb és újabb, eddig eltakart, lefojtott rétegek fognak feljönni. Ez okozhat tüneteket (ézelmek, esetleg átmeneti fájdalmak, emlékek) ezért érdemes az agyat, gerincet minden nap tisztogatni. Felszínre jöhetnek a tudatalattiba lefojtott dolgok, mintha aktuális probléma lennének, de kitisztogathatóak! Csak kitartás és tudatosság kell hozzá. Ha sikerül kitisztogatni, letételük után nem fognak visszahúzó erővel tudat alatt működni.

A kitartás nagyon fontos tényező a tudatosság folyamatában. Minden szint ugrás előtt egy, mondjuk tízes skálán végig kell botorkálni. Hatosig mindenféle visszahúzó erő nehezíti, de utána begyorsul a megoldás. A hatosig azért nehéz eljutni, mert sok a tudatalatti szint, ami számunkra láthatatlan,

érthetetlen módon rángat minket. Ismétléseknek tűnik és feladásra készíti az embert, pedig nem ugyanarról van szó minden esetben, ez csak látszat. Ahogy tágul a mezőnk a tízes skálán, úgy szabadulnak fel elrejtett, de meghatározó rétegek. Ez jelenthet álmokat, személyek felbukkanását, szituáció ismétlődést, fizikai tünet ismétlődést, fáradtságot, stb. Mintha a leporolt asztalról levinnénk a fedőlapot és alatta csupa piszok lenne. Lehet újra leporolni és egy értékeesebb fedőlaphoz jutnánk. Aztán a hatodik fedőlap után már nem kell mi poroljuk le fáradtságos munkával, mert jön valaki porszívóval, segít és együtt örülünk a hetedik fedőlaphoz, amin egy térkép van és mutatja hol a nyolcadik. Már nem is emlékszünk az első hihetetlen fáradtságosan tisztítható öt rétegre, mert olyan izgalmassá válik az egész és ez sodor magával.

Egy másik hasonlat jutott eszembe. Szeretnénk kihúzni egy mérgező dudvát, ami mélyen a földben gyökereszik. Elsőre jól betemettük földdel, így alig van mérge, elvegetáltunk vele. Azután elkezdjük kibányászni, de egyszerre nem megy. Levakarunk róla egy réteg földet és csak nagyobb felülete mérgező. Mit teszünk? Visszatemetjük ijedtünkben, és hagyjuk csörgedezni a mérget, vagy kicsit pihenünk és ásunk tovább. Akkor még nagyobb felülete kerül elő, ami ontja a mérget, persze, hogy riasztó, kellene eszközök a semlegesítésére, majd egyszer csak meglátjuk a gyökerét és kihúzzuk, és többet nem mérgező semmilyen szinten. Tudom, ehhez bátorság és kitartás kell, mert a mérgező növény kihúzásával kiszakadhatnak olyan oldalágai is, amik tetszetek esetleg, mert ez csodanövény. Csak a fő ág mérgező. Jó kis dilemma, mit tegyünk vele...

Sok az életheletőség korrigálásokra. Van, hogy nekünk segít, van, hogy a mi rovásunkra. Az a jó, mikor valami a helyére tud kerülni, mint a tetrix: a teljes sor egyszerűen eltűnik. Akinél még nem áll össze teljesen, csak gyűjtögesse az elemeket annak tudatában, ha egy sor feltöltődik, kihullik. Ha hézagok maradnak, nem tud megszűnni és csak épül rá a többi szint.

Ilyen a tízes skála. A tízesnél hullik ki egy tanulási folyamat és jön egy újabb, egy újabb skálával.

ELDÖNTHETED, MELYIK MEZŐT FOGADOD BE

Fontos megtanulnotok mi a különbség információérkezés, információ befogadása és megemésztése között. Tudni kell kiszűrni, mely információra van szükségetek, és melyik nem vonatkozik rátok. Rengeteg féle mező érkezik mindenki felé. A dimenzionális látásmód lényege nem az, milyen vízióink, látomásaink vannak, hanem hogy milyen összefüggéseket vagyunk képesek felismerni. Ez a lényeg! Csak ez visz előrébb. Ha épp zavar van, nem kiborulni kell, hanem tisztogatni, örülni, hogy valami feljön és kitakarítható. Nem bántani magunkat miatta, hanem megdicsérni, „úgy látszik, készen állok rá”.

APRÓBB BESZÉLGETÉSEK RÉSZLETEI

❖ A rút kiskacsa

Mese közben a rút kiskacsa nem tudja, hogy gyönyörű hattyú lesz. Nem találja a helyét sehol, csak sírdogál, hogy neki milyen rossz. Pedig a rút kiskacsa nem rút, csak elhiszi magáról, mert mások annak tartják. Nem ismeri fel, hogy ő hattyú és hattyúnak nem rút... Így élünk meg sok mindent életünk során, míg rá nem jövünk, hogy kik is vagyunk valójában, miért vagyunk itt a Földön.

❖ Megértéssel beleszólhatunk a sorsba

A következő üzenetet kaptam „Azt hiszitek, milyen borzasztó, ha valakin szexuális erőszakot követnek el. Hadd emlékeztesselek benneteket arra, múltbéli életekben mennyi szerelmi kötés történt, hányszor volt valaki akarata ellenére kapcsolatban, ergo szexuális viszonyban valakivel pusztán mágia hatására és nem önszántából.” Az üzenet elgondolkodtató és nem arról szól, hogy buzdítsunk bármi erőszakra.

A birtoklási vágnak sokféle formája van. A dolgok történnek, az univerzum egyensúlyozó természetének megfelelően. Az, hogy hogyan értékeljük magunkban, csak bennünket segít, vagy pusztít, a dolgokat nem változtatja meg. Visszafelé nem, előre azonban változtathat sorsunkon az, hogy mit hogyan értelmezünk, mennyi szemszögből engedjük magunknak megvizsgálni. Ezért fontos a visszacsatolás. Ha pozitívat, megértést csatolunk vissza, harmonizálhatunk olyan dolgokat, amik diszharmónia miatt újra megtörténnének, mert csak újbóli megtörténésük indítana el tisztulási folyamatokat.

2015. július 28.

DIMENZIONÁLIS TISZTULÁS

Le kell írjam, mennyire fontos rendbe tenni az alsóbb csakrákat! A látáshoz további kristálymagok aktiválódása szükséges, meditációk segítségével. A mélyebb rétegek tisztulásához dimenzionális tisztításra van szükség (pl, Lepkéző technika, Tesla gömb), nem érhető el egyszerű 3D-s dolgokkal.

Ránéztem innen, ahol átlagemberek vagyunk, és iszonyatos sötétség, kétely öntött el, lehetséges-e ilyesmi. A válaszom kapásból az, hogy lehetetlen, hülyeség, fantáziálás. A 8-as csakrából nézve viszont igenis lehetséges és szükséges, csak nagyon sok tisztulás kell még a „meglátáshoz”. Képtelenek vagyunk az apró érzés árnyalatokra, még elefánt súlyokban érzékelünk. Több kristálymag aktiválásra lesz szükség hangolásokkal. A Spiráltechnika olyan érzékenységet alakít ki, amit iskolában nem tanulunk, pedig ilyen érzékenység nélkül mindig ugyanolyannak tűnik a világ.

A világ változását az érzékelésünkben lévő változások hozzák bennünk. Mást látunk meg benne, másmilyennek látjuk. Másként cselekszünk, gondolunk rá, és rajtunk keresztül visszahat a változás a világunkra. Nem elég kiabálni, hogy emberszeretők vagyunk, közben csendben vízbe tudnánk fojtani egymást. A Spiráltechnika kifelé tűnhet komolytalannak, befelé viszont valóban változtat. Kiszed, old dolgokat, amik visszahatnak rád, elvezet önmagadban olyan „helyekre”, ahol változtathatsz. Azzal nem változunk, hogy mantrázzuk folyton, hogy változnunk kell. Azzal csak felmentjük magunkat, hogy „látod, bevallom, változnom kell”, de magát a változást már nem lépem meg.

Ha sokat fókuszálsz olyasmire, ami nem hétköznapi gond, ami nem az, amiben változnod kell (lelkiismeret, elvárás szinten), máris friss mezőt teremtesz, ami visszahat rád. **Ez a párhuzamos mező.** Mások erőlködnek, hogy mezőn belül változzon valami, de nincs ráható friss mező. A régiben vergődnek, azt elemzik, szidják, nem szeretik. Neked a Spirállal bekúszik észrevétlenül egy új mező, ez elvesz teret a régitől, nem tud annyira hatni rád és tőled függ, az újból mit alakítasz. Szabadság érzés! Ennyire egyszerű.

A régi olyan, mintha mindig Hófehérekét mesélne valaki és már minden nyűgét, baját ismernék a törpéknek. Kampányolunk értük, mutogatunk rájuk ki, melyik kiságyban feküdt már, aztán hirtelen valaki elkezd mesélni valami újat, ismeretlent, ahol a mi fantáziánk is megmozdulhat és várunk minden alkalmat, mikor jön új epizód a mesében. Ez a Spirál. Visszatér a gyermeki én, a törpéket pedig hagyjuk hadd törjék a fejüket azon, hogy hogyan mentse meg Hófehérekét. Tudatlanok, nem tudják, hogy nem az ő küldetésük és teljesen feleslegesen akarják megmenteni Hófehérekét, az ugyanis a herceg küldetése. A herceg bezzeg nem görcsöl rajta, vele csak megtörténik spontán. Tanulhatnánk tőle!

Felesleges azon kínlódnni, hogy tudnátok bárkinek segíteni. Akinek küldetések segíteni, az spontán megérkezik, és erőlködés nélkül megtörténik a segítségadás. Ha valami nem megy spontán, várjatok! Az akarás, erőlködés csak csatározás. A segíteni vágyás átmegegy teljesítmény, sikerorientáltságba. Várjatok, hadd derüljön ki, hogy csak ti akartok valamit, vagy valóban az Isteni Terv részeként dolgozik van. Van, hogy az a dolgunk, hogy elfogadjuk, hogy arrébb álljunk. Ezt nem nagyon akarjuk.

2015. július 29.

LÉTÜNK MINT PROGRAM

A Spirál működéséről: ha a létünk egy kódolt mező, nehéz NEM annak megfelelően gondolkodni, létezni. Azt tartjuk alapnak, azt tartjuk igazságnak, nem értjük, más miért nem úgy működik. A Spirál segít a kódok értelmezésében, kitisztításában. A legtöbb blokk onnan jön, hogy leszületés után nem vagyunk tisztában azzal, hogy mi az, hogy élet és halál. Nem éljük nyitottan és élettelen az életet, mert a halál szerepét nem látjuk át. A halál nemcsak a fizikai test halála lehet, hanem bármi elmúlás. Minden elmúlástól rettegünk, ezért az életet sem tudjuk minőségében megélni.

Senki nem szenvedni született, senki sem problémákkal küszködni jött. Mindenki azért jött, hogy ünnepelje az életet és a felismeréseket. Minden végén ünneplés van. Ha nincs, még nincs vége, folytatódik, akár egy másik életben... Ha mezőkben és dimenzionális átjárókban látjuk az életet, kitágul a rálátásunk, mi miért történik, de ettől még nem tudunk mindent. Megmarad a jövő titokzatossága, csak a múltnak lesz kevesebb a súlya, könnyebbé válik a vándorlás, a felfedező út. Az ünneplés nem más, mint a felfedezés öröme. Aki feladja, ünnepelni valója sem lesz, ezért kell mindig valami új.

A sok régi megfullaszt, elveszi az ember érdeklődését, gyermeki kíváncsiságát. Ha karácsonykor mindig ugyanaz van a dobozban, mondjuk zokni, hiába egyszer csíkos, egyszer pöttyös, egy idő után nem örülünk úgy neki, mert csak két lábunk van, minek hatvan zokni. Az érzékszervek is így működnek, mindig ugyanaz az impulzus egy idő után tompít.

2015. július 30.

MEG KELL TANULNI KÉRNI

Kérni kell, de kérni is tanulni kell. Ha valami félelem van, kétely, aggodalom, az lehúzó mező, ezért érdemes segítséget kérni, attól, akinek mezeje felsegít. Így is marad tisztogatni való, de már kompetensen, eséllyel, nem vergődve. Merjétek kérni egymást a chaten, ha rossz passzban vagytok, lesz, aki reagál, aki ráér. Nem mindig ugyanaz, ezért nem megterhelő. Ha bárki meditál, beírja. Ha

internet közelben van, biztos akad társa. Ha folyton csak adsz, adósságot gyűjtesz másoktól energiában, és ha nem kérsz, nem hagyod, hogy más is törleszthessen. Nem fűre-fára kérsz, csak amikor tényleg szükséges.

A mártírkodás alacsony energia, a mimózáskodás bevonzza az erőszakot duálisan. Tudom magamról, eltaposnak. Az egyensúly része mindkét pólus mozgatása, vagy a másik pólust irányodba mozgatják és megszenvedheted. Akinek sok bűntudata van tudat alatt, az akar folyton adni és hagyja, hogy őt meg szívassák, de így sosem kerül ki a körforgásból, mert „harc” energia. Harc a kompenzálásért.

MENTÁLIS ÉS ÉRZELMI TEST

Többedjére látom, hogy a Spirál rendszerében mélyebben van a mentális test és arra épül az érzelmi test. Érdekes nézni a kapcsolódásait. A mentális test nemcsak az agyra, hanem az egész csakra rendszerre épül, és az egész az érzelmi testen keresztül visszahat a csakrákra – mint egy ördögi kör. Az agy és a mentális test tisztogatásával, majd az érzelmi test további tisztogatásával a visszacsatoló mező beindít egy tisztító körforgást. Tisztulnak a csakrák és azok kevésbé hatnak átmenetileg az agyra és a mentális testre. Kevesebb lesz a negatív gondolat, érzélem így a csakrák is tisztulnak. Aztán valami kizökkent és kezdődik a piszkolás megint. Ehhez kell a tudatos megfigyelés, ezt a pontot észrevenni és újra tisztogatni.

A mentális test a gondolataid szövvényének rezgése által kialakult burok, az érzelmi az érzelmeid által kialakult rezgő burok. A félelem gondolatból ered, a gondolat valamelyik csakra terméke – rettegésre gondolok, szorongásra, nem konkrét dologra. Pl.: C2 elengedéstől való félelem mindenféle birtokló gondolatot hoz, a birtoklás hiánya önpusztító érzelmeket, ez blokkol egy csomó csakrát, az visszahat a gondolatokra - „nem szeret senki”. Ez fóbiákat, félelmeket okoz - körforgás. Nehéz kimászni, pedig nem történik konkrétan semmi, csak energiák vándorolnak, ergo egy rendszert kell lebontani/gyengíteni tisztogatással.

Hitelesség

Válasz egy spirálosnak:

Tudatoság-mezőre van szükséged, nem érzelmi mezőkre. Tudatosuljanak benned a folyamatok, hogy megtanuld, mi az, hogy akarni, mivel jár; mi, honnan, hova tart és te hol vagy benne. Onnan válaszolj, amiről kérdezek. Ha megkérdem, mi van a 10. emeleten, ne azt mondd el, mit mesélnek róla. A 10. emeletről hívj fel: itt állok, ez és ez van itt. Számtalan iskola arról szól, hogy mit mesélnek a 10. emeletről és senki nincs ott, az sem, aki mesél róla. Ha volt is ott valaha, most nem olyan. Arról mesél milyen volt ott.

Csak az hiteles, aki arról mesél, amiben éppen van, ahol épp van! A spirálhoz EZT meg kell tanulni, vagy feszültséget okoz. Ha nem vagyok a 8-as csakrában, egyikőtöket sem tudom odajuttatni. Csak azt lehet átadni, amink van, és csak akkor, ha nem sajnáljuk odaadni másnak. Hiába hallasz, tudsz bármiről, az még nem adható át. Oda kell menned, meg kell ismerd. Úgy válaszolj a kérdésekre onnan, annak saját rezgéséből. Az érzelmi test alatt a mentális test van. A gondolataidat, a látásmódodat kell helyre tenni, akkor fognak változni az érzelmek. Az érzelmekkel hiába sakkozunk.

2015. július 31.

ÉLET

Mi egy emberi élet? Leszületünk és lefuttatunk egy programot. **Az igazi kihívás az, amikor a program része, hogy meg kell haladd a programot.** A program olyan állomásokra dob, ahol erre lehetőség nyílik. Élsz-e vele? A program magába foglalja, milyen új software fog futni, ha meghaladod a kezdő fázist, de az is programozva van mellé, hogy járjon félelemmel az átlépés. Ha minden döntés egy kijárat, bármelyikbe nyitsz be, mindenhol vár valami. A Vízöntő játéka, hogy az út, amin megyünk, dől össze mögöttünk. Mindenki el fog jutni oda, hogy egyszer kénytelen lesz olyan ajtót kinyitni, ami ismeretlen, mert minden összeomlik körülötte. Van, aki már ezen a ponton van, a többség még nem. A többség még hajóból hajóba száll - maximum más-más modell – a Vízöntő vize elől. Van, aki kénytelen repülőre szállni, vagy csészealjba, ami a saját teste lesz és nem elsüllyeszthető külső eszköz. Meglehet, ehhez még sok év kell...

A Spiráltechnika olyan Intelligencia segítségével, mely ismeri, hogyan működik az Ember és segít kibontani, hogy az ember tanulhasson önmagáról. A kibontakozással párhuzamosan az Ember emelkedik az Intelligencia felé. Egy híd a Földön a földi és nem-földi lét között, metamorfózis, a tisztulás egy módja. Megtanít emberi testben nem emberként megszokott módon gondolkodni, látni. Segít elviselni, hogy ember vagy emberek között, ami egyébként egyre nehezebb. Képes megmutatni a szépségét a létnek, ami a legtöbb embernél elhomályosodott és az életük nem más, mint körpályák rabsága, ami egyre nagyobb feszültséggel jár. Nem véletlen drogozik annyi fiatal. Menekülnének valahová, ahonnan mindig vissza kell térni és nem marad más, csak a kontraszt, ami elől menekülnének tovább.

A Spirál állandó módosult tudatállapot. A teljes technika gyerekeknek nem való, csak mentálisan érett személynek, mert önfejelem, összpontosítás kell hozzá. Ez persze nem zárja ki a gyerekeket, csak oda kell figyelni melyik mennyire érett erre. Sok gyereknek nincs is szüksége a tisztulásra, az őket körülvevő világnak kellene tisztulnia. Embermilliók horgonyoznak körforgásban. Ha valaki kitör a résen, áramlik mindenkihez az új energia. Akármilyen kis rés, akkor is rés. Nem mehetsz oda több millió emberhez „Hé, törjünk ki!”, de a kitörésed utáni kis résen beáramló energia mindenkihez eljut.

Azt írnátok, nem akartok kapni, folyton csak adni akartok. Ilyen megvilágításban ez kissé hamisnak fog tűnni, hiszen amit adtok, az semmi, és mivel tudjátok, más sem tud adni semmit, érthető, miért nem akartok kapni.

Az egyetlen dolog, amit adni tud az ember, hogy nemcsak csereberél, hanem kitör ebből és valóban változtat. Bármit kaptok, azzal érkezik egy mező. Ez a gondolat érkezik: „Persze, hogy nem szerettek kapni, mert idegenkedtek másoktól és ez nem szeretet, pedig azt hiszitek, mennyi szeretet van bennetek, mert folyton adni akartok. Ez elgondolkodtató nem?” Sosem gondoltam bele ilyen

szemszögből. Adni-kapni nem más, mint cserebere, adósságtörlesztés és semmi köze ahhoz, ki jó és ki nem; kiben van szeretet és kiben nincs. Ha valaki egyoldalúan csak adni akar, az csupán viszolyog mások mezejétől, nem szereti önmagát és azzal bizonygat magának, hogy folyton adni akar, mert arról azt tartják csupa szeretet. Aki folyton csak kapni akar, az sem szereti önmagát, de másként nem... Egyensúlyba kellene hozni magunkban és nem félni sem attól, hogy adjunk, sem attól, hogy kérjünk, kapjunk, mikor minek van helye.

Tisztán látni nehéz. A nem látás blokkolja a gondolatokat, a kérés, csak gondolatok kérdése. Adok = megszabadulok valamitől, kérek = be kell fogadjak valamit. Mersz-e vágyani valamire? Mersz-e be is fogadni, vagy csak próbálgatod magad, hogy „de jó lenne” de elszaladsz, ha valaki odaadná? Más kérni, és más elvárni! Az elvárás a birtokrendszer, nem a kérés. Ha kérsz pusztán, nem gond, ha nem kapod meg. Ha elvársz, és nem kapsz, ott indul harag, harc, stb. Ha kérsz, azzal csak nyitysz energetikailag, női energia; míg az elvárás férfi energia.

2015. augusztus 2.

Az agy tisztogatása

Éjjel felébredtem, hogy írjak nektek valami fontosat, de megtagadtam, hogy nemááá, aludni akarok. Valami arról volt, hogy mennyire fontos az agy tisztítása, mert rendszerességgel végezve visszahat a gondolkodásmódra, kedélyállapotra, és az elmére, stb. Az elme használat pedig a tudatosság kulcsa. Az elme irányítása, fókuszálása a gondolkodásmód tisztasága adja az erejét, ami az energia világában fontos tényező, és mi szétszórjuk mindenféle „butaságra”, eképp gyengítjük is. Tesla utal erre egy cikkében, mi minden gyengíti az elme erejét a táplálkozástól kezdve a tevékenységeken át. Elménket olyasmire irányítjuk, ami csak eltompít, elbutít energetikailag. A fényttest elnehezül tőle, rugalmatlanná válik. A tisztánlátás egyik fontos tényezője pedig a rugalmasság, a tudati, gondolati rugalmasság változatosságban, gyorsaságban egyaránt.

Ezért is írogattam korábban sokat arról, mennyire fontos nem panaszkodni sokat, mert az lehúzó, erősíti a mezőnkben a „súlyt”. Továbbá az elfojtások, elhallgatás sem segít, marad az őszinte kommunikáció és a spirálózás, amivel kiszedjük az agyból azokat a frekvenciákat, amik nem hagyják, hogy megértsük mi miért úgy történt, ahogy. A rendszeres meditációk közelebb visznek még több dolog tényleges megértéséhez, átlátásához, be(le)látáshoz, ami nem pusztán tehetetlen beletörődés.

A beletörődés még nem tisztít, csak tompít dolgokat, amik bármikor kitörhetnek újra, csakis a rálátás hoz békét. Az önkontroll fontos bizonyos helyzetekben, de az még nem a béke. Az átlátáshoz –

rálátáshoz teljes béke szükséges, ez pedig a **dualitás-mentes látásmód állapota**. Nem a „nem érdekel”, mert annak az ellentéte az „érdekel”. Nem a „mindegy”, mert annak az ellentéte a „nem mindegy”, hanem az az állapot, aminek nincs köze a hét csakrához, azaz a 8-as csakránál kezdődik. A 7-es csakra még tartalmaz „duális emberi vonásokat”. Bár magas szint, csak ideológiai szinten ér el információkat akár Istenről, hitről, stb. Gyakorlati síkon az alatta lévő hat rá, kinek milyen szinten állnak az alsóbb csakrái, olyan mértékben.

Ha mind a hét csakra teljesen tiszta, kilépünk a programunkból, ergo nem élünk ugyanabban az életben. Ezért megoldás fizikai testben a teljesen új megtapasztalására a 8-as csakra, ami mellelleg spontán emel minden alatta lévő csakrát, ami spontán visszahat a működésünkre minden síkon, hiszen a csakrák működése hat az agyra, mentális testre, érzelmi testre és ezek a fizikai testre, érzékelésre, stb. Elég a 8-as csakra semmijében időzni és már kezd is visszahatni. A többi gyakorlat utat tör tisztogatva neki, hogy az eddig a régivel elfoglalt részeinkhez is eljusson.

A Spirál nem „rosszaságot” tisztít. Senki sem rossz, hanem mindenki „lefojtott”, ezért ad szabadságot, felszabadulást mindenkinek, akit rákapcsolok és használni kezdi. A szabadság nem szabadosságot hoz, csak a programunk szerint megemelendő terhek súlyát veszi le rólunk.

Az egész Spirál rendszer „Fentről”, nem a Földről segít, ezért a rezgését folyamatosan kell szokja mind a testünk, mind az érzékelésmódunk. A tudatunk éri el elsőként, a testnek hozzá kell tisztulnia több rétegben, de jobb tisztulni, mint új testben újra próbálkozni, bár az is izgalmas. A sok energia kicsit rá tud ülni az emberre, ez pedig erősen tud jönni. Ezért van a malomkő lent tisztogatni, ne maradjon fejben, és a kristálymag meditáció, ami hozza lefelé, hogy hozzászokhassunk. A harmonizálás keringteti, „szétkeni”, elosztatja.

2015. augusztus 4.

3 lépcsős technika

Mindenhez idő kell és sokszor az elfogadás nem más, mint türelem önmagunkkal szemben, hogy egy nap megértem és elfogadom. Ne akarj túl gyorsan túl sokat, és egyből spontán gyorsabban haladsz, mert az elvárással járó fékkel. Ha semmi sem történik az is történés a duális világban. Nem süllyedsz vissza, maradsz ugyanott, már előrelépés.

A Spirál fokozatosan segít spontán másként látni. Én is ezen vagyok, hogy segítek ebben. Ha sok kérdés, gondolat van, nem gyötrődni kell velük, hanem kispirálozni az agyból és mindenhol, ahová beékelődnek. A kitisztult gondolatokkal már könnyebb kezdeni valamit, tisztább mező hat vissza. Ha visszajön sem gond, a gond, hogy gondnak tartod. A hozzáállás a nehéz, nem a történés, ezért nagy segítség a Spiráltechnika. Levesz súlyokat kicsit jobban látni.

A 3 lépcsős technika nagyon fontos. Ha van egy problémád, arra vonatkoztatva kéred a Spirált, mutassa az agyadon (tudatalatti tartomány), a mentális térképeden és az érzelmi térképeden a tisztogatni valót. A probléma lehet fizikai jellegű, lelki eredetű, lehet kapcsolati, vagy épp egy fel nem dolgozott emlék, félelem stb. nem a problémát magát, hanem az azt alátámasztó mezőket tisztogatjuk, amik nélkül elgyengül és akár meg is szűnik.

CSOPORTOS AURA FELTÖLTÉS

Az előbb azt láttam, hogy egyszerre több emberre piramist húzok és a piramisokban egyszerre emelkedik a mező, azaz csoportosan is lehet. Kijelölöd a csoportot és gondolatban minden tagjára piramist küldesz (megfogalmazod) és rögtön mindenkire rákerül, akit kijelöltél. Mikor mezőt emelsz, mindenkinél egyszerre beindul. Azt mondom: „családtagok”. Akiról tudomásod van, hogy családod tagjai, automatikusan belekerülnek a csoportba, mivel a tudat végzi a kijelölést. A technikával a mezők energetikai szintjét emeljük, amik visszahatnak arra, aki a mezőben tartózkodik.

A mező nem csak arra hat, akinek az aurája, hanem akivel találkozik így a rengeteg auratöltés globálisan is emeli az össz mezőt, ami visszahat arra is, aki a technikát végzi. Számtalan csoportnak emelheted a rezgését akár távból is, pl. munkatársak, lakótársak, politikusok stb. Arra működik, amit a tudatoddal be tudsz fogni, mint erőter. Ahogy emelkedsz, ez tágu, nő. Eleinte kisebb csoportokkal gyakorolj a visszahatás miatt, később nagyobb létszámú csoporttal is lehet. Fejlődni kell, nem akarhatunk túl nagyot, fokozatosság van.

2015. augusztus 5.

Harag helyett tessék humorérzéklet fejleszteni. Tudatos azt jelenti, meglátom, hogy magamnak ártok vele és nem csinálom tovább. Ha eltörik a szárnyunk, ne azon sírjunk, hogy nem tudunk vele repülni. Keressük meg, mi mással lehet még repülni, ha tényleg a repülés hiányzik. A Spirál ebben támogat. Sebeket nyalogatni emberi dolog. A szárnyunk a sok nyáltól ragad össze.

Van egy mondás angolul. EGO = Edging God Out, azaz ego = Isten kizárása. Istent akkor zárjuk ki, amikor megjelenik a kétely, mi helyes; mikor nem tetszik, ami történik; mikor nem tudunk elfogadni olyat, ami már úgyis megtörtént. Egoista = Istentagadó. Isten mindenki, és mindenki érdekl, nem csak az általunk kiválasztottak. Ha Istent kizárjuk, akkor a segítséget is kizárjuk.

Csak az történik meg, amire Isten rábólint, rásegít. Ha megtagadjuk is, odateszi elénk az utat, legfeljebb ellenszélben fogjuk járni. Az energia állandóan elérhető, csak mi nem vagyunk befogadóak, más mezőkre koncentrálnak. Az emberi elme teremtőképesége = mező erősítés. Amire fókuszál, az felerősödik. A Spirál arra tanít, hogy mekkora különbség tisztulásra fókuszálni és nem azon zsörtölődni, mennyi a piszok. A zsörtölődés már önmagában piszok.

FELTÉTEL NÉLKÜLI SZERETET

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy szerelmes pár. Az egyik folyton bizonygatta, mennyire szereti a másikat, feltétel nélkül, míg a másik csak csendben hallgatta. Ez utóbbi egy nap így szólt: „Az én szeretetem úgy mutat meg, hogy segítek megismerni önmagad. Adok neked lehetőséget, hogy meglásd, tényleg annyira feltétel nélkül szeretsz-e”. Ezután meghalt, majd visszajött és életeken át különféle szerepekben (mit erőszaktevő, mint neveletlen gyermek, mint igazságtalan uralkodó stb.) figyelte a másikat mit kezd vele. Úgy is tudja-e szeretni, vagy csak epekedő hősszerelmes testben. A feltétel nélküli szeretet csak akkor működik, ha sikerül meglátni a másikban azt, amit most nem látunk. Ha nem csak azt látjuk, ami miatt haragszunk rá, de legalább is nemcsak arra fókuszálunk, mert az csak újra és újra bánt a nem megfelelő látásmódunk miatt.

Vannak nehéz élethelyzetek. Nem hülyék vagyunk, akivel bármit tehetnek. De ami már megtörtént, azt ki kell sírni és el kell engedni, mert csak saját magunk alá ásunk vele gödröt. Ami panaszkodással, vádaskodással jár, az blokkol, mert sikerben, kudarcban gondolkodunk. A rágörcsölés bemerevít. Attól, hogy valaki merev, még Isten nem dönt máshogy, nem lesz más a terv. Tudom, hogy nem egyszerű.

2015. augusztus 5.

A magyar nyelv zseniális. Szeretnék leírni pár gondolatot. A Spirállal nem gyógyítunk. Senkit nem érintünk meg kézzel, nem adunk semmilyen szert, senkit nem beszélünk rá semmire, pusztán az elménkkel, a gondolat erejével tisztogatunk, ami, ha eredményes, visszahat. A mezők hatása miatt pedig működik, de nem gyógyítunk, csak mezőket rendezünk. Ha több rétegben megbontod a mezőt, szűnhet az ellenállás. Aki tud már lapozni, láthatja, mennyire összetetten halmozott az emlékek hatása. Mivel interdimenzionális, nem egyszerű. Megfelelő terapeutára van szükség. Ilyet ember szerintem nem képez, csak magasabb szintű lények, mert emberi látásmód nem fed minden mezőt.

VÁLASZOK SPIRÁLOSOKNAK

2015. augusztus 6.

Kérdés: A hétvége óta nem sikerül meditálni. Már hiányzik, érzem, hogy le vagyok merülve és mérges vagyok amiatt, hogy nem tudom akkor csinálni, mikor érzem, hogy kellene.

Válasz: Az egész lehet, arról szól, hogy lásd, ilyesmire haraggal reagálsz. Ha nem lenne, nem derülne ki. Ha pedig harag mag bujkál benned, a további technikák tisztasága nem tud kialakulni. Erős alap kell és utána emelkedni. Mindegy, mi az ok, a lényeg a reakció. Haragszol, rombolod magad, pedig tiszta eszköznek tanulsz.

Kérdés: Idő kell, hogy gyakorolni tudjak, de vagy belealszom, vagy nem is tudom csinálni.

Válasz: Azért, mert arra vezet, hogy párhuzamos síkon is tanulj. Megosztott figyelemmel is lehet koncentrálni. Ha nincs idő meditálni, akkor megosztott síkon agytisztogatás, aurafeltöltés, tértisztítás, térfeltöltés, malomkő, csápozás, ezek mind arra vannak. Beszélsz, dolgozol és párhuzamosan ezek közül válogatsz, nyitott szemmel is elvégezhetőek. Ezek nem vonnak ki a munkából, kivéve, ha számolnod kell, akkor számolj. De sima beszélgetéskor, pakoláskor csinálhatóak. Ne akarjuk a csúcsot, ha az alap nem megy. Jön egy hülye, magadat kell tisztogasd, nem őt szidni, nem panaszkodni. Tudom ez egy új üzemmód, de alapja az új gondolkodásmódnak. Elfelejtjük és csak bántjuk magunkat, persze, hogy húz lefelé. A technika, mindig mondtam, elsősorban önmagunknak szól. Magunk tisztogatása,

felemelése, amivel emeljük a közöset is. Ahogy emelkedünk, kapunk technikát mások emeléséhez is, de ahhoz tisztának kell lenni, vagy fáraszt. Aki fáradt, nem tud tisztogatni, az csak meditáljon, üldögéljen a 8-as csakrában. A tisztogatás olyan, mintha öt méter magas falra kellene felugrani és onnan locsolni valakit. Aki fáradt, a fal aljából spriccel felfelé, persze, hogy elfárad.

Mit gondoltok mitől olyan pontos a diagnózisotok, ami fél éve nem volt még? A meditációk, hangolások adják a rugalmasságot. Azaz leeshet valaki, de vissza is tud mászni. Aki merev, annak nehéz, ezért ne haragudjatok magatokra. Ne legyenek elvárásaitok, majd alakul a mezők segítségével, csak táplálni kell a mezőket és visszahatnak. Mivel táplálsz? Az hat vissza. Itt kell a tudatosság, a tudatos lét. És tudom, nehéz folyamatosan, ezért gyakoroljuk.

Mindegy tudunk-e gyógyítani, az csak melléktermék és egót szül. Tudunk-e mi magunk gyógyulni? A rendszer fantasztikus, jelez mindent. Jelzi az elrejtőző magvacskákat, félelmeket, vágyakat. Nem bánt vele, csak mutatja, hol tisztuljunk a továbbhaladáshoz. Mi miért bántjuk magunkat? Semmi értelme. Ha valami feljön, az áldás. Mutatja, hogy képesek vagyunk megbirkózni vele. Egy, vagy több alkalom kell hozzá? Időnk, mint a tenger, akkor miért aggódjunk? Nincs miért!

2015. augusztus 6.

Válasz: A szeretet nem arról szól, mit szeretnék, kit szeretek, kit nem, ez csak karmikus játék. Magunkkal miért játszunk? Ne tarts senkit rosszabbnak, vagy alacsonyabbnak, mert azzal saját meződ sérül. Ne tartsd magad rosszabbnak, vagy alacsonyabbnak, mert azzal is saját meződ sérül. Egyszerűen ne viszonyokban nézz, ne viszonyulásokban. Mindenki hozza a formáját a programja miatt. Ha nagyon zavar valaki, nézd meg a spirálban és tisztogasd. Neked is jobb lesz tőle.

2015. augusztus 9.

Válasz: Azt gondolom, komolyan el kell gondolkodj, érdekel-e a Spiráltechnika, hogy megtisztulj, vagy beéred azzal, ha hallasz valamit, akkor nekiállsz fantáziálni, nehogy kevesebbnek tűnj magad előtt. Ha másról hallasz valamit, te is olyan akarsz lenni, szeretnéd, ha veled is megtörténne ugyanaz. Ez még mindig nem TE vagy. Miért kell olyannak lenned, mint mások? Miért akarod azt, ami a másé? Ha ilyesmire vágysz, csupa illúzió lesz a részed. Csupa olyan lelket gyűjtesz össze, akik akarnak és irányíthatóvá válsz. A legnagyobb kincs, amit elérhetsz, önmagad, a szabadságod.

A Spiráltechnika felerősíti a teremtőképességet. Ha nem tisztul valaki, akkor csupa atlantiszi lenyomat lesz az egész. Aki alázatos, az sem zavarja, ha ő a legkisebb, a legbutább, a leglassabb, mert abban is Istent látja. Nem bántja érte magát. Ezzel nem azt írom, hogy kicsi lennél, stb. Ezzel azt írom, igazi nagyságához az ember csakis így juthat el.

Amíg nem szeretjük magunkat, addig illúziókat kergetünk. Szépeket, csúnyákat, egykutya. Az egyensúlyt keresd, az az igazi érték. Nem szívesen írok ilyesmit, mert tudom, rosszul eshet annak, aki épp lelkes, de később nagyobb eshetsz, ha tovább mászol. Te igenis egy csodálatos Lény vagy. Elég a szívedre koncentrálni és haladni ki a dualitás szenvedéséből. Belső csend, béke: ez a cél.

Bárcsak beérnétek azzal, hogy Isten szeret mindenkit egyformán. Senki sem több, vagy kevesebb,

eképp törekedni sem szükséges rá. Épp csak más a dolgunk. Más dologhoz más fegyverzet, kincstár, stb. szükségeltetik. A másik küldetése azért tűnik szebbnek, mert csak azt nézzük belőle, ami szimpatikus.

Tegnap beszéltem az Avatárokról. Az Avatár hatalmas, nagyon tiszta energia Lény. Meséltem róla, hogy a Spirál

mindenki mellé fog Avatárt rendelni mikor megérünk rá, és az Ő segítségével tudunk több helyre, több dimenzióba kiterjeszkedni. De aki túl korán kap, annak minden „piszka” kiterjed, emiatt mekkora felelősség! Emiatt kell a tisztulásra törekedni.

Számít Istennek, mit hiszünk magunkról? Csak mi szeretnénk emberi gondolkodásmóddal, ha számítana. Ezért imádkoznak az emberek, azt hiszik Isten csak azt hallja, látja, amiről beszámolnak neki megcímézve. Elfelejtik, hogy Isten mindent lát, hall minden percben mindenkivel kapcsolatban. Ha panaszkodunk, az pusztán Isten nem meglátása. Más elmesélni tényeket tanulás céljából, és más a panaszkodás, ami csupa érzelmi kitörés, meg-nem-értés. Olyan csodás a lét egész rendszere, ahogy mindennek tökéletesen megvan a helye, szerepe. Egyszerűen nagyszerű!

2015. augusztus 12.

TUDD, MI JÓ NEKED

Figyeljete arra oda, hogy „tudni másnak mi a jó” nagyon agresszív energiává tud válni. Az alapötletből, hogy segíteni szeretnénk, így alakulnak ki a bigott szekták és más csoportok. Amikor erővel akarnak jót neked, mert szeretnek, de ha nem teszed, leszidnak, kioktatnak, megpróbálnak ellehetetleníteni önmagad és mások előtt, az nem biztos, hogy jó neked. Fénylány tudat ilyen nem tesz. A Fénylány tudat, amerre tartunk, szabad akaratot hagy, mert a **saját utadon csakis neked szabad döntéseket hozni**. Hogy egyeztetesz-e másokkal ebben, az is saját akaratod függvénye. A te utadat csak te járhatod. Ha más dönt helyetted, ha másra hallgatsz, akkor is neked kell a saját utadat járni és a következmények mind a tieid lesznek.

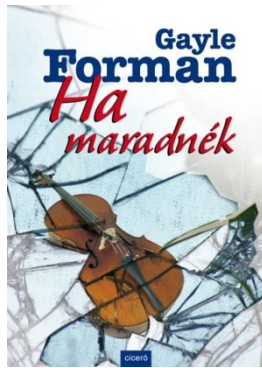
2015. augusztus 17.

Mindenkinek van egója, része földi ittlétünknek. Akinek nincs, az halott. A célunk nem az, hogy ne legyen egónk, hanem, hogy kiismerjük a működését, mint egy vadállatnál. Megszelídítjük, nem kiírtjuk. Ha nem szelődül meg, megbékülünk vele, hogy vad, kezelhetetlen és viseljük a következményét, ahogy sikerül.

2015. augusztus 18.

Válasz: Óvatosan diagnosztizálj, ne tedd bele saját magad. A mi feladatunk a tisztogatás, a lényeg, hogy oldódjon valami. A 3 lépcsős technikához azért van agy és térképek, hogy minél kevesebb részünk kapcsolódjon emberi síkhoz. Ha beleengedsz érzelmeket, érzeteket, olyan, mintha piszkos kézzel takarítanál valamit. Magadon érezhetsz sok mindent, de ne vidd bele saját érzéseidet.

2015. augusztus 19.

A tegnapi film annyi mindent mozgatott meg bennem (Ha maradnék). Nem a története, hiszen az lerágott csont. Talán mindig is ott volt bennem, ami megmozdult újra. Emlékeztetve lettem rá, mennyi döntést hozunk pusztán azért, mert nem látjuk, mi jön utána. Mennyi döntésünk alapja pusztán ambíció, számíthatóság, akarás, mennyire elveszett az a képességünk, hogy belelássunk egymásba és átérezzük, mi fáj a másoknak. Mennyi döntésünk nem veszi figyelembe, mivel szeretjük igazán önmagunkat.

Arról szajkózunk, mivel menthetnénk meg az emberiséget, holott egyedül önmagunkat kellene megmenteni, megtisztogatni a jelenlegi látásmódunktól, hiszen mi vagyunk maga a világ. Mi teremtjük a mezőit, mi hordjuk a gerendákat az épületekhez, melyek alatt roskadozunk. Olyan értékeink vannak, amikkel alaptól nem szeretjük önmagunkat és még harcolunk is értük. Olyan életmódunk van, amivel esélyünk sincs arra, hogy a békét megéljük és felgáncsolunk másokat érte, hogy így élhessünk.

A film azt mutatta: Állj! Egyetlen dolgon gondolkozhatsz el: akarsz-e életben maradni úgy, hogy minden eddigit elveszítetted, vagy csak azért éltél, amid van, és az életet magát észre sem vetted.

Egy lányról szól, akinek fantasztikus családja van, nagyon tehetséges zenész és egy olyan fiú szeret belé, aki álmai férfi, de közéjük áll az ambíció. A lány komolyzenei pályára készül, a fiú a rock zenekarával rója a világot és a döntéseik elválasztják őket egymástól. A lány családja autóbalesetet szenved. Meghalnak a lány szülei és a testvére, a lány pedig kómában küzd az életéért. A gyönyörű emlékek mind arra készítetik, menjen ő is, mert nélkülük hogyan élne tovább. A „megvan mindenem” duális párja a hirtelen „nincs senkim és semmim”. A nővér a fülébe súgja a műtét után: „Mi megtettünk mindent, amit lehet, mostantól a döntés a tiéd, méész, vagy maradsz”. A nagyapja elveszíti fiát, menyét, unokáját és ül a kómás lány (megmaradt egyetlen unokája) mellett és beszél hozzá és döbbenet, mit mond: „Ha mégis úgy döntesz, hogy méész, tudd, hogy nem haragszom érte...”

Hol viselkedünk mi úgy, hogy azt nézzük a másoknak mitől könnyebb? Hol viselkedünk mi úgy, hogy elfogadjuk Isten útját és nem arra haragszunk miatta, akivel történik? Hol vagyunk ebben az életben, ami csupa csoda lehetne, de mi csak azt akarjuk látni, ami szenvedés, fájdalom? Nem azt nézzük, mit adhat a pillanat, hanem azt, kit birtokolhatnánk a következő pillanatra is.

A szenvedés és fájdalom nem a történések következménye, hanem a megélésünké, a megélésünk pedig mezőértelmezés. Ne akarjatok túl idilli életet, onnan lehet a legtöbbet veszíteni, azok megoldása a fejlődés. A szenvedés, az akarás: ha többet akarunk, mint ami elég érzelmekből, anyagiakból, eseményekből, bármiből...

2015. augusztus 19.

Válasz: Nehéz tanítást kaptál erre az életre, ezért nem vagy hülye. Maximum azért, hogy raktározol magadban minden rezdülést és alig várod, hol pendítheted meg újra. Az igazi zene a hangjegyek közti csendtől zene, te meg a hangjegyekre koncentrálsz. A csend helyébe hangjegyeket tuszkolsz, nem lesz zenébb, sőt. Az Univerzumnak rendje van, és ha az felborul, jön a káosz. Mi lenne, ha valós probléma jönne? Ha nincs, megteszi a fiktív is? Az összes technikánk arról szól, hogyan szedhető le magunkról mindenféle pótcselekvés nélkül mindaz, ami csak újabb nehézséget hoz. Beleroppanunk a vágycsatornába, akarásba, mert nem értjük: az egyetlen boldogság a „tisztaság”.

2015. augusztus 24.

Válasz: Amikor másokat tisztogatunk, sokat tanulhatunk önmagunkról. A Spirál alapeleme az alázat és szolgálat, de nem kiszolgálása másoknak. Csak abban tudunk segíteni másoknak, amiben magunknak is tudunk segíteni, ezért elsődleges magunk tisztogatása. Megtiszteltetés, amikor másokon gyakorolhatunk.

Kérdés: Magamat tisztogattam, megint jött egy csomó harag, meg-nem-értés, ezt szerettem volna másként látni, és amikor megfogalmazódott az igazság, mint ragaszkodás, küzdés. Mit tudom én, minek nevezzem az érzést, ami haragot és azonnali cselekedni akarást vált ki belőlem. Elkezdtem megfigyelni és úgy döntöttem, mi van, ha ma nem a megszokott gombot nyomom, hanem kértem a Spirált, segítsen, hogy másképp tekinthessek rá, hogy megérthessem. A haragom egy pillanat alatt elszállt, ahogy megfogalmaztam a kérést, de a szavak ott maradtak velem. Nem igazán tudnám őket értelmezni.

Válasz: Ha látod, hogy a haragod el tud szállni egy pillanat alatt, az mutatja, hogy ha marad, csak te tartod ott. Azt tanuld meg, hogy nem tartod ott, hogy mivel tartod ott, ha ott maradt. Tanulj meg másként működni. Ismerd fel, mi árt neked, mi segít. Tanuld meg önmagad! Órákat töltünk egy-egy mobil megtanulásával és nincs időnk önmagunkat kiismerni és megtanulni saját magunkat értelmezni.

2015. augusztus 25.

DÖNTÉSHOZATAL

Míg nem érzed mi helyes és mi nem az, ne dönts. Ha döntést hozol és érzed úgy helyes, ne hagyd magad befolyásolni. A döntéseddal új szabályok vonatkoznak rád és nem mások szabályait kell már szem előtt tartanod. Ne légy ellenséges más álláspontokkal szemben, ettől még kitarthatsz a magadé mellett. Kitartásod ne makacsság legyen, maradj rugalmas. Attól, hogy nem fogadsz be bármit, még nem kell mindent elutasítani. Bármit döntünk, szeretve vagyunk. A döntéseinknek semmi köze a szeretet megéléséhez, téves, hogy összefüggésbe hozzuk a kettőt. Félünk döntéseket hozni, mert félünk szeretve leszünk-e általuk, ezért manipulatív az emberiség. Ha végre meglátnátok, hogy szeretve vagytok, bármit tesztek, egészen más cselekedeteitek lennének, és nem arról szólna a világ, ki, mitől érzi magát szeretve, hanem arról, hogy mire van szüksége az emberiségnek.

Semmi sem tanítás, minden csak gondolat. Akkor válik tanítássá, ha valaki gyakorlatba teszi. Addig csak mérlegelés: tetszik, nem tetszik, egyet értek, nem értek egyet? A legtöbb tanítás meg sem születik, csak említést tesznek róla, csak feltételezik. Szeretkezés az, ha valaki levetkőzik előtted és beszél neked a szexről? A tanítás nálam nem ismeretterjesztés folyamata, a tanítás az esszencia. Az tanít, amit kipróbálsz. Ember-embert nem taníthat, csak motiválhat. Elmondhatom, milyen finom a kuszkus, de míg nem kóstolod, maximum elhiszed, nem lesz tiéd a tanítása: a beszerzés, az elkészítés, az ízlelés öröme, csalódása, nehézsége, stb.

2015. augusztus 28.

MESTER ÉS TANÍTVÁNY

Gondolatokat kaptam megint. A lovas szép kifejezés, de a lovas csak elmélet lesz ló nélkül, a ló teszi a lovast lovassá. A mester szép kifejezés, de tanítvány nélkül csak elmélet. A tanítvány teszi a mestert mesterré. Kibálhat a lovas ló nélkül, hogy „Nézétek, én lovas vagyok!” és egy szót sem kell szóljon magáról a mester, elég ha a tanítványai ismerik. Más számára úgylis csak egyszerű ember ő is.

Az igazi tanítvány a csendben védelmezi mesterét és nem beszéli ki olyanoknak, akik úgysem értik meg. A mester – tanítvány viszony ettől bensőséges, nem a reklámoktól, fanfároktól zengedezve. A belső mesteredről bármennyit is beszélsz bárkinek, max. vágyhatnak rá. A külső mester barát, aki melletted megy, míg saját belső mesteredre nem mered bízni magad. Nem felettesed, nem uralkodód.

Ha valakit mesterednek tartasz, és tényleg mestered, mesterének fog tartani ő is téged. Abból tud bensőséges viszony születni, mikor egymásban önmagunkat meg tudjuk látni és nem ijedünk meg attól, amit látunk. Mindenki mester, mert mindenki tanít valakit, és minden mesternek tudnia kell tanulni valakitől, vagy elakad. Ez a duális világ, és aki ki tud lépni a duális világból, annak nincs többé szüksége senkire, egyszerűen VAN neki bárki.

Annyi mindent tanítottak nekünk, ami függőségekbe vezet. Nagyon nehéz szabadságra találni úgy, hogy az ne lázadás legyen, úgy, hogy az ne menekülés legyen, úgy, hogy az tényleg szabadság legyen, ne csak lovas ló nélkül. A Föld duális létforma, ezért ne haragudjon senki a rosszra, kudarcra, fájdalomra, hiszen egyensúly nélkül a párja sem létezhet nélküle, mint siker, öröm. Azonban átértékelődhet bennünk, mi számít kudarcnak, fájdalomnak és ezzel eltűnhet. Ez az ember teremtő képessége, ami nem eseményekre hat, hogy mi történjen, mi nem, hanem arra hat ki: a történelemből milyen érzelmeket kanyarítunk magunknak és érzelmeink alakítják illúzióink világát.

Kérdés: Akkor "örülni" kell a fájdalomnak, kudarcnak?

Válasz: Nem. Amíg kudarcnak tartod, miért örülnél neki? Magadat tagadnád meg. Figyeld meg szomorúságodban mely szemszögből kudarc, milyen szempontok alapján, és figyeld meg, valós szempontok voltak-e azok, vagy pusztán elvárások, félelmek, amik tisztogatással változnak, így a kudarcnak tartott halmazból egyre kevesebb dolog marad. A sikertelenség mindig valamihez képest sikertelenség. Mihez képest? Egy fél lábú, kopasz, rákos nő vajon sikertelennek lát téged? A viszonyrendszereddel van gond, ha sikertelennek tartod magad. Mindenki sikeres abban, ami a dolga. Ha olyasmit erőltet, ami nem dolga, azért csak ő maga felelős, ezért fontosabb az önismeret, mint azt nézni, más miben sikeres.

Válasz másik spirálosnak: Én nem rettegnék annyira az egótól, az egó is részünk, lehet a barátunk is, kiismerhető az is. Az egóról azt tanultam meg, hogy az én egóm senkinek nem árthat, csakis magamnak. Magamat meg hadd szívassam úgy, ahogy akarom. Ami hozzád eljut az én egómból, az csupán a te egód érzékelése, vagyis abban már te vagy a ludas. Érzékelheted az én önzésemet igazságtalanságnak, de az csupán a te egód igazság-fokmérője. Ha hasonló egó működésünk van, ugyanazt látjuk igazságosnak, de ettől még nem biztos, hogy az tényleg az igazság.

Tudatosan indított párhuzamos mezők

Ha stabil mezőt tudtok magatoknak teremteni – nem merev mezőt – az emelni tud bárkit, aki körülöttetek van anélkül, hogy bárkit győzködni kellene bármiről. A mezők pusztá egymásra hatásának törvénye szerint. Számptalan kihívás jön mindenkinek, de ha kicsit meg tudjuk ismerni a mezők működését, könnyebbé válhat a megélés.

Amikor képesek vagytok tudatos párhuzamos mezőt elindítani egy ösztönös reakció, gondolat, érzélem mellett, akkor hajlítotok mezőt/időt/teret, akkor avatkoztok be a „karmátokba”, az ok-okozatba, és felülíródik a programotok. Robotszerű, elmetervezett programotok megzavarodik, és az „új” szele felülírja. A régi csak erőltetni, nyomni, tolni tudja, vagy húzni a meglévő terheket, és az ilyenfajta ráhatással új terheket idéz elő, míg a párhuzamos mező eltéríti a fix pályáját.

Mások nevében nem beszélhetek, de most, amikor jön az infóhullám, tudom, hogy én azért vagyok itt, hogy az évekredek óta tartó működést másként csináljam, majd meséljek róla, és mindenki azt tesz, amit akar. (Amikor elmúlik az információ áradat, én magam is érdeklődve olvasom, mi mindenről írok.) Az újhoz először nagyon bele kell fürödni a régibe, hogy látszódjon a különbség, különben csak fantazmagória lenne az egész. Így lesz gyakorlati alkalmazás. Ezért kell gyakorolni az életvirág gömböt.

2015. szeptember 3.

Van, hogy csak úgy tudunk valaki iránt szeretetet érezni, ha lebontjuk róla a szerepet, amit életünkben töltött be, mert a szereppel olyan elvárások jártak, aminek nem tudott eleget tenni, és szomorúság és szenvedés folyt cselekményként a szereposztások mellé. Nehéz folyamat, mert a szereppel kapcsolódunk, és megijedünk, hogy szerep nélkül veszteség ér minket.

2015. szeptember 5.

ORSZÁGUNK MEZEJE

Új technikát kaptunk országunk megsegítésére. A technika lényege, hogy nem csak országunkat tisztogatjuk, hanem az összes ráható mezőt, vagy az itt történtek alapján kialakult, másokra ható mezőt. A technika nem mint különálló területre tekint az országra, hanem mezők hálójában lévő pontra „csomópontra”. A meditációval új mezőt teremthetünk, ami visszahat. Ha eseményekbe nem is lesz ereje beleszólni (nem tudom), megélésükbe mindenképpen, hiszen a megélésünk mindig attól függ, milyen gondolati, érzelmi mezők hatnak épp ránk. Ezek pedig összetettek: saját, másoké, a legkisebb közösség tagjaitól a legnagyobbig, aminek részese vagyunk, mind hat ránk. ha megélésünk változik, az Univerzum dönthet úgy, hogy az események kimenetele is változzon.

2015. szeptember 6.

Tegnap két új meditációt kapott a csoport. Az egyik egy egészen különleges meditáció, a Cassiopeia nevet kapta. Segíti a fizikai, és belső látást egyaránt, tisztítja a szív csakrát, összekapcsol csillagenergiákkal, ami új távlatokat ad a megszokott 3D-s látásmódunkhoz. A másik az Avatár meditáció, ami többféle energia, rezgés együttes hatásával egyfajta „tisztító berendezés”. Új energetikai testet kezd el kiépíteni „friss” energiákból, és segít a régi energiáktól megtisztulni, hogy annak távozásával felszabadult helyre már új energiák épülhessenek be.

2015. szeptember 8.

Van egy mondás: „Ha a dolgok nem úgy történnek, ahogy mi akarjuk, úgy történnek, ahogy Isten akarja és nem éreztünk rá, hogy mi jó nekünk.”

Ez egy igen nehéz tanítás, hiszen az ember rögtön azt keresi, „hogyan akar Isten jót tenni nekem,” és nem azt, hogy miért nem jó, amit maga akart. Nem azt keresi ő hol hibázott a gondolatmenetével, hanem, hogy Isten hol hibázik, hol nem érti őt, a világ miért veti ki magából, a gondoskodásából. Az ember folyton attól retteg, hogy magára marad akár csak véleményében, és nem talál megértésre, befogadásra, társra, barátokra, szeretetkre. Végtelen a lista, hogy mi minden ellentétét akarjuk.

Mi mindenünk volt leszületésünkkor, mégsem volt egyikünk sem annyira kétségbeesett, mint amit néha napjainkban produkálunk mindamelllett, amire időközben szert tettünk. Nincs új tanítás, amíg a régit sem akarjuk megtanulni. Nincs tizenegyedik lépcsőfok, míg az első tízet nem másszuk meg. Nincs megvilágosodás, míg nem békélünk meg az odavezető úttal. Mi magunk vagyunk önmagunk béklyói és ez jó hír, mert **bármikor rendelkezhetünk önmagunk szabadsága felett.**

2015. szeptember 9.

Van egy mondás: „Csak várj, a fű kizöldül magától.” Ez a gondolat érkezett reggel és ez nem azt jelenti,

ne csinálj semmit, hanem azt, hogy vannak olyan folyamatok, amikbe nincs értelme beleavatkozni. Van, ami a kreativitásod kívánja meg, van, ami a türelmed, van, ami a részvételed, van, ami a hiányod. „Várj, és a fű kizöldül magától”. Várj és megérik a helyes döntés. Ahogy a fűnek idő kell, hogy zöld legyen, úgy kell idő az Embernek, hogy megérjen benne a bölcsesség, a rálátás, a megézés, a megértés. Mind fűszálak az Isteni Édenkertben.

és Ausztráliában vagyunk. derengett a Kata Tjuta egyik mert tudtam, ilyenkor zárva bírság jár annak, aki éjjelre csak vadállatok voltak tudtommal nem is élnek arra. derengésből előbukkanó kő, a őslakosok hívják. Mindenki az turisták is. Pedig lehet itt az

Éjjel azt álmodtam, hogy egy autóban ébredek, a bátyám van velem

Hajnal volt és előttem ott hatalmas köve. Megijedtem, van a Nemzeti Park és jó kis nem hagyja el. Szétnéztem, de körülöttünk, olyanok, amik Még most is előttem van a „Sok fej” egyike, ahogy a helyi Uluruval foglalkozik inkább, a ideje, hogy megértsük a „sok

fejet”, és az emberi agyra (Uluru) csak eszközként tekintsünk, ami eljuttathat a csoportos megértéshez, rálátáshoz, teremtéshez; mikor az egy fejből sok fej lesz, mikor az emberi agy - melynek lenyomata az Uluru sziklán van - eléri valós energetikai képességet, funkcióját, mert csak akkor tudnak új energiák működésbe lépni. „Várj, és kizöldül a fű.” Csak az elvetett magból tud fű kinőni. A reggeli mondathoz a következő energia tartozik: „Várj, és a fű kizöldül, a mag már el van

vetve”. A Kata Tjuta szimbolizálja a csoportot, ami nagyon káosz és zavar tud lenni, ha a tagjai mind akarnak, és mind mást akarnak. El fog azonban jönni az idő, amikor azokból lesz csoport, akik az Ulurunál megjelenő agy energiáit képviselik.

Andi találta a következő verset:

Agnes Beguin: Figyelj és hallgass meg

Ha arra kérlek, hogy hallgass meg
és Te tanácsot adsz,
nem teljesíted kérésemet.

Ha arra kérlek, hogy hallgasd meg érzéseimet
és Te elmagyarázod miért rossz, hogy így érzek,
akkor rám tiportál.

Ha arra kérlek, hogy hallgass meg
és te úgy érzed, hogy valamit tenned kell,
hogy a problémám megoldódjon,
bocsáss meg, de úgy érzem,
hogy süket vagy.

Nem kértem mást, csak hogy figyelj rám
és hallgass meg.
Nem kértem, hogy tanácsolj, sem hogy tegyél,
nem kértem mást, csak hogy hallgass meg.

Nem vagyok tehetetlen,
csak gyönge és elesett.

Amikor teszel valamit helyettem,
amit nekem kell megtennem,
csak megerősíted a félelmemet és gyöngeségemet.

De ha elfogadod, hogy úgy érzek, ahogy érzek,
még ha ez az érzés számomra érthetetlen is,
lehetővé teszed, hogy megvizsgáljam
és értelmet adjak az érthetetlennek.

Ha ez megtörténik, a válasz világossá válik
és tanácsra nincs szükség.

Talán azért használ sok embernek az imádság,
mert Isten nem ad tanácsot, sem megoldást,
figyel és meghallgat, a többit ránk bízta.

Tehát Te is, kérlek figyelj rám és hallgass meg.
Ha szólni akarsz, várj egy ideig
és akkor már én is tudok Rád figyelni.

2015. szeptember 11.

A VÁLTOZÁS SZÜKSÉGSZERŰ

Szeptember, ahogy sokan jelezték, nehezen megélhető hónapnak ígérkezik, Nap és Holdfogyatkozásokkal, retrográd bolygókkal. SZÜKSÉGES, hogy rendszeresen tisztogassátok magatokat, vagy könnyen elkeseredik az ember. Aki nincs jól, jelezze, hogy segítséget kér, de ne minden kis hülyeség miatt, és aki tényleg nincs jól, az ne minősítse le kis hülyeséggé. Ideje felismerni saját állapotunkat, mikor tanulunk önállóságot, mikor együttműködést, mikor adást és mikor elfogadást. Tudni kell használni a testünket, elménket, mint eszközt, ami tisztítható és működése egyből változik. Van, hogy nem tudjuk magunkat tisztogatni, akkor szerelőt hívunk (egymást). Nem meglepő, hogy az az eszköz, amit nem megfelelően használnak, tisztogatnak, az lerobbanhat. A lelkiállapotunk, a testünk segít mutatni, hogy milyen állapotban vagyunk. Biztos rengeteg dolog fogja elvonni a figyelmeteket, ami fontosabb, mint a napi gyakorlás. Mindegy mivel, spirál, vagy más, de szánni kell időt önmagunkra. Ha nem tesszük, azzal vonzzuk be az összeomlást, káoszt, mert anélkül nem voltunk hajlandóak törődni magunkkal.

A változás szükségszerű, **az Univerzum ki fogja csalogatni belőlünk**. Először technikákat küld, amik használatával elérhetjük, ezért van rengeteg iskola, tanítás. Ha nem élünk vele, jön a következő fokozat: egészségügyi gondok, párkapcsolati problémák, családi problémák. Ha az sem ébreszt fel, jönnek az országos gondok, nemzetek közti problémák. Mind hozzájárulunk és mind beleszólhatunk, fordíthatunk rajta.

Hozzászólás: Nekem a derekam fáj, egy hete néha alig bírok megmozdulni, és igen, úgy tűnik mindig van valami, ami fontosabb lehet, mint meditálni.

Válasz: A derekad az ellenállásod, muszáj a hozzáállásodon dolgoznod kicsit, „merv”. Lehet tisztogatni, de újra jön a gondolatok, érzelmek miatt. Próbáld a változás meditációt. Ne csak csináld, mint valami rutint; inkább kevesebbet, de megfelelően. A lényeg a hatékonyság. Ha nem hat, valamit nem jól csináltunk. Nálam a Spirál elvesz és elvisz a csendbe. Ha én akarok újabb zajt keresni, megtehetem, de azt én csinálom és mióta erre rájöttem, törekszek a csend felé tartani, és nem direkt a zajba. Ha mégis arra tévedek, tisztítom. Ha folyton zaj felé tartunk juszt is, nem működünk együtt a tudatos léttel, azokkal az energiákkal, amik az új dimenzióról szólnak. **Használható arra a Spirál, hogy folyton korigáljon, és használható arra, hogy átvezessen egy másik dimenzió rezgéstartományába, ez utóbbihoz együtt kell vele működnünk, mint egy mesterrel, nemcsak használunk.** Lehet egy mester az életünkben mesélő, aki elszórakoztat a történeteivel, meghallgatjuk újra és újra, vagy megtanít mesélni és te is mesélhetsz, és téged is fognak hallgatni. A Spirál tisztogat, és akkor kezd el

tanítani, ha bizonyos tudatosságtartalmat elértünk, bizonyos energiasávba beértünk, nemcsak kicsit belelógunk, benne tudunk önállóan maradni. Mi dönthetjük el, mennyit szeretnénk, és mennyit vállalunk fel, mennyiért teszünk is. **A szabad akarat a bilincünk és a szabadságunk kulcsa egyben.** Akarni nem elég, vágyani sem. Egy bizonyos sávától tudatosan kell érte tenni. Hogy melyikünknek mi a tanulnivalója, az a programunk része. Ha ugyanazt a programot futtatod újra és újra, ugyanazok a megéléseid lesznek. Csak mert máshol, mással teszed, attól benned ugyanazt mozdítja meg. A programon kell változtatni, az pedig csak elengedéssel megy, alázattal, elfogadással, az akarás ezt kizárja. Amíg te döntöd el mi jó, addig csak azt engeded be, amit jónak tartasz, és bármi olyan jön, amit negatívnak élsz meg, elutasítod, nem akarsz, még akkor is, ha hosszabb távon segít. Ha az új energiák álcázva jönnek negatívként, vajon befogadod-e őket, vagy azokat is kizárod az ismertekért?

2015. szeptember 14.

VÍZESÉS

„Számptalan iskola próbál segíteni a Földnek, az Emberiségnek – az Emberiségre figyelem összpontosul. Minden tanítás megérint valakit és mindben lehet találni valami nekünk szólót. Mind előrukkol egyfajta

tanítással, filozófiával, tudással, csak hogy ahhoz, amin a Föld jelenleg keresztül megy nem tudásra, filozófiákra van szükség, hanem az új energiák befogadására, elfogadására és **MEGÉLÉSÉRE** – ez pedig belőlünk indulhat csak ki, nem a tanítókból, előadókból.

Egy tanítás meghallgatása kiváltja az „egyetértek, nem értek egyet” duális rezgését. A Föld viszont vonul ki a duális létformából, emiatt erősödnek az ellentétek, egyre erősebb a duális párok megjelenése (erősödik a földi értelemben vett szeretet – erősödik a földi értelemben vett gyűlölet és félelem). Addig fognak feszülni a szélsőségek, míg meg nem adja magát az Ember: „Legyen meg a Te akaratod!”, mert e nélkül a hozzáállás nélkül nem tudja felvenni a test az új rezgéseket, csak minősíti, szortírozza... „tetszik, nemetszik”, „akaram, nem akaram”, kifizetődőnek látszik, haszontalannak látszik” stb.

Olyan ez, mintha csak tésztaival táplálkoznánk, és ahhoz lennénk szokva, hogy a tészta hosszú egyenes csíkokból áll, ami nem így néz ki, azt nem esszük meg, pusztán berögződések miatt. Éppen éhen halnánk már, mikor életben maradási ösztönből végre hozzányúlunk ahhoz az ételhez, amiből bőségesen van, épp csak nem így néz ki.

Ugyanez történik az energiákkal. Csupa olyanból válogatunk, ami ismerős valamelyik életünkből, épp csak azzal nem számolunk, hogy olyasmin kell keresztül menjünk, ami eddig még SOHA nem volt, egyetlen életünkben sem. Ehhez **az új energia nem csak egyetlen útvonalon érkezik**, sokkal több formában próbálkozik, mint gondolnánk. Aki rátalál, annak minden régi energiákkal foglalkozó fárasztó lesz. Mintha új motort kapnál és a régi benzin már nem lenne használható. Az új motorhoz új üzemanyag szükséges, vagy nem működik megfelelően. Van, aki tudatosan választ új motort, van, akit nem foglalkoztat a téma. Ez utóbbiaknál is be fog állni a változás a mezők miatt. Már a 90-es években cikkeztek a folyamatos globális DNS mutációról, mágneses erők

változásáról stb. Ez nem azt jelenti, hogy szárnyunk nő, hanem azt, hogy másként fogunk működni, mások lesznek az igényeink, értékeink. **Fokozatosan más lesz, ami feltölt, ami egészséget, erőt biztosít.** Lesz, aki harcol a régiért, mert fél. Fél az ismeretlentől, próbálja kizárni. A régit tartja biztonságosnak. A hibát ott követi el, hogy a teste is fokozatosan az ismeretlen része, és önmagát is kezdi ezzel kizárni, így pedig boldogságot, belső békét nem lehet elérni. Az elme makacssága megtagadja a test sejtjeinek megfelelő „táplálását” és ennek eredménye rengeteg testi-lelki megbetegedés lehet. Mint az éhes ember, ahogy kutatja az ételt, úgy fogják egyre többen kutatni az új energiákat. A testünk és lelkünk jelez fáradtsággal, stresszel, kételyekkel, aggodással, félelmekkel, betegségtünetekkel stb., hogy számunkra mikor jön el az idő.”

Hozzászólás 1: Rengeteg ember pörög kényszerből olyasmiben, amitől szenved, mert valamiből meg kell élni.

Válasz: Nem azzal van a gond, hogy sokan dolgoznak kényszerből. Ha megfelelő energiával "táplálkoznak" az átsegít. Úgy képzelj el az egészséget, mintha a Föld egy nagy medence lenne, aminek a vizében boldogan pancsolnak az Emberek, de a medence vize egyre koszosabb, nehezebb és mostanra sárban dagonyázik mindenki. Nehézkesebben vonszoljuk magunkat. Nem azzal van a gond, mit csinál az ember, hanem, hogy milyen mezőben, közegben teszi. Erre az Univerzum megoldást talált: Tanítsuk meg az Embereket kitisztítani a mezőket! És jöttek a tanítások, módszerek, de az Ember csak meghallgatta, és a gyakorlatba egyre kevésbé tette. Dagonyázva szívja magába a szebbnél szebb filozófiákat és közben egyre magasabban van a sár szintje, lassan csak az orrunk látszik ki. Az Univerzum pedig úgy dönt, nincs mese, szükséges a Földön az élet, de más mederbe kell terelni. Az Ember ne „medencében” éljen, ahol a Föld síkjában van a víz (lineáris) és az Emberre van bízva, mit kezd vele; hanem „Vízésésnél” (ami vertikális), mely mezője közvetlenül az Univerzumból érkezik és az Emberi Lét így folyamatosan töltődik friss vízzel. Az Embernek most annyi dolga van, hogy átszokik a medencéből a Vízéséshez.

Hozzászóló 2: Kérdés az, hogy meghallja-e a hívó szót a Vízéséshez? Vagy érti-e?

Válasz: A kérdés nem ez, a kérdés mikor tűnik fel, hogy a sár nem eleme.

Hozzászóló 2: Az már feltűnt, érezzük belül.

Válasz: A panaszkodás még nem jelenti, hogy feltűnt. Akkor tűnik fel, mikor tudatosan eldöntöd, hogy befogadod a „Vízésést”, az új létformát. A Vízésés szimbolikus, nem konkrét hely. Egészen más dimenziális működés, mint amihez szokva vagyunk. Elég őszintén befogadni, és ez az őszinte befogadás hiányzik az Embertől a sok kellemetlen tapasztalat, félelem miatt. Összekeverjük a vágyat, a kétségbeesést és a tudatos döntést.

Hozzászóló 2: A változási szándék döntés?

Válasz: Az egész a Kapcsolatról szól. A sár a Kapcsolat elvesztésének szimbóluma, az akarás energiája. A változási szándék csupán elégedetlenség, hátha a sár másik szegletében jobb.

Hozzászóló 3: Rendben, a sárban dagonyázunk, de honnan tudjuk, hogy jövünk rá azon túl, hogy szeretnénk kimászni, hogy van egy Vízésés?

Válasz: Csak az jön rá, aki el kezd befelé fordulni. Az egész folyamat erről szól: fordít befelé, mert amikor az embernek már a feje búbjáig ér a sár, már csak egy dolog jut eszébe: Isten. Előtte logikázik, taktikázik. Mivel nem vagyunk egyforma "magasak" van, akit hamarabb takar be, van, akit később. Van, aki előbb talál a Vízésésre, van, akit később. Az üzenet lényege az, hogy van megoldás!

Hozzászóló 4: Az is befelé fordulás, ha valaki kialakít magának védekezésül egy zárt belső világot, de ettől még nem biztos, hogy észreveszi a Vízésést, sőt.

Válasz: A befelé fordulás ezen formája saját elméd felé fordulás, azaz kiszakítasz magadnak egy részt a medencéből és oda más nem mehet be. Azt próbálsz tisztogatni, de megosztani akárkivel nem mered, mert tartasz tőle, hogy mások bepizskolják.

A lényeg nem szavak szintjén működik, nem fogadalmakról szól, amit félelmünkben teszünk.

A „Vízésés” az energia felvétel egy új módját szimbolizálja, a függetlenedést. Amikor nem szükségszerű egy zárt közösség, de választhatod, és egészen más a közösség funkciója. Amikor közvetlenül kapcsolódva is elérhetsz valamit, TE ÉS A KAPCSOLAT, csak a jelzéseket kell figyelned magadon, képes vagy-e rá, vagy szükséged van még valaki segítségére, aki mutatja, merre van a Kapcsolat, de ettől nem kerekedik feléd. A „Vízésés” közös tisztulás, fürdőzés, de ettől még senki sem birtokolja a Vízésést magát, míg a Medencénk nagy része már elkelt.

A háttér túl bonyolult, a megoldás borzasztóan egyszerű: meghozza a gyakorlatba tétel. A gyakorlás hozza létre az új mezőt, ezért a gyakorlatokkal kellene foglalkozni, nem a tanítások, szavak bonyolult rendszerének elemzésével, értelmezésével. **A gyakorlás hozza az új mezőket, amikben ott az információ, amire NEKED van szükséged.** Nem kell mástól halld, mással max. megosztod, mint örömd, de nem mint másnak szóló szentírást.

Ha boldog vagy, kiegyensúlyozott vagy, megtaláltad a saját Forrásod. Nincs más dolgod, mint sugározd mások felé, hogy igenis lehetséges. Ha fáradt vagy, ideges, próbáld ki a következőt:

Gondolatban állj bele egy vizualizált Vízésésbe, mely az Égből hullatja vizét a Földre. Érezd, ahogy minden sejted, gondolatod, érzelmed átjárja és megtisztítja. Csak állj a Vízésésben és élvezd a tisztulást másodpercekig, percekig. Ha egy idő után kellemes bizsergést érzel a testedben, sikerült a „Vízéséssel” kapcsolatba lépned, és nem csak vizualizációs gyakorlatot végeztél. Új, tisztább mezőt hoztál létre, ennyire egyszerűen!

2015. szeptember 16.

GYÉMÁNT

A ma reggeli üzenet:

„A kívülről történő felemelés nem működik már, csak a belülről kitörés. Hiába továbbít valaki kívülről energiát nekünk, hogy felemeljen, olyan, mint a tojásfestés. Egy ideig szép a tojás, de a festéket lemossa az eső, lekoptatja az idő, ha nincs belső egyensúly, csak palástolja a gyönyörű tojáshéj. A tojásból ki kell törni! Belülről kell egyénileg kitörjön mindenkiből valós Lénye, de előtte felvett énképünknek kell letisztulnia. Belső egyensúly kívülről nem teremthető meg, belső stabilitás nélkül külső dolgoktól kerülünk függőségbe: színektől, formáktól, méretektől. Pedig mind egyforma színtelen, formátlan, méretnélküli „tojások” vagyunk – egyformán értékesek, egyformán szükségesek, egyenlő lehetőségekkel, épp csak nem egyformán élünk ezekkel.

A függőség gátja felemelkedésünknek. Ha jó is, amitől függünk, akkor is csak függőség és szabadságunkat korlátozza. A függőség nem akkor tűnik fel, amikor azt kérdezem magamtól: „Én akarom ezt? –Igen. Tehát szabad vagyok.” A függőség akkor tűnik fel, amikor megszűnik, amitől függésben voltunk és fellép a hiányérzet és csak keresem, mivel pótolhatnám, mert nem érzem magam teljesnek.

Teljességünk nem annak összessége, ami lefaragható, elvehető, elveszíthető. Teljességünk abból áll, amit soha senki és semmi semmilyen körülmény között el nem tud venni tőlünk. Ez a TELJESSÉG nincs benne a mai ember értékrendszerében, ezért a legtöbb tanítás erről érkezik felé: elengedés, veszteségek stb.

A Teljességet kívülről próbáljuk megteremteni. Mintha lenne egy gyémántunk, de nem a gyémánt köt le minket, hanem az, ki milyen, mekkora épületet tud köré építeni. A gyémánt már fel sem tűnik. Az eddigi, erőfeszítést nem kímélő, túlzott építkezés miatt fájdalmas és nehéz a lebontás, takarítás és egy dolog teheti valóban szebbé az életünket: a „gyémánt”. Lehet keresni: lebontani, amit ráépítettünk, kidobálni, amiket rápakoltunk teljes jóhiszeműséggel.

Ehhez mindenki úgy fog hozzá, ahogy tud, akkor, amikor elérkezni látja az időt. Akinek sikerült, az pedig csak ontsa fényét, hadd érezze szükségét más is ÖNMAGA fényének.”

Többen is jeleztek csont, derék, hát, térd, stb. problémákat. Ha ilyen probléma érint benneteket is, tisztogassátok az agyat, gerincet és sok Tesla gömbös gyakorlatot csináljatok, mert az tisztítja az energetikai pályákat. A villámokat vezessétek arra a területre, ahol a fájdalom jelentkezett. A Tesla gömb (energiává alakulás) nagy hatással van a fizikai testre, mivel az energetikai testet „aktiválja”, az pedig visszahat a testünkre.

Csoportra nem azért van szükségünk, hogy arra is ráhúzhassuk a régi mezőket. A csoport abban hivatott segíteni, hogy motiváljon gyakorlásra, hogy támaszként ott álljon, ha valaki úgy érzi, egyedül nem megy, hogy bátorítson, míg nincs elég belső erőnk. Ahogy többen is jeleztétek, nehéz idők vannak, sőt, a nehéz idők mellé új megélések is érkeznek és ez sok embert feszít, de a nehéz idők arra is lehetőséget adnak, hogy új idők, új megélés, új hozzáállás, új mezők létre jöhessenek. Az új mezők megszületésével pedig elmúlik a nehézség. Minden addig nehéz, míg nem látjuk értelmét, míg

akaratum ellen történik. Az akaratum pedig nem teremtő mező. Ideje felfedezni a teremtés lényegét. A rengeteg akaratmező csak komplikálja, nehezíti, hogy végig menjünk az úton, de meg nem akadályozhatja.

Ma új technikát kaptam, ami segíthet:

Az auratöltés mellé húzható újabb mező: aranypiramis le, auratöltéshez mező fel. Újabb aranypiramis le, megértés segítéséhez mező fel. Újabb aranypiramis le, elfogadást segítő mező fel.

Nincs korlát csoport létszámhoz, azaz egyszerre mehet bármely ország összes lakosára. A három mező különböző színű: az auratöltés fény, a megértés lilás, az elfogadás rózsaszínes, de nem kell vele foglalkozni, csak leírtam.

Ha valamit nem értesz, tegyél magadra megértést segítő mezőt. A piramison belül felhúzod magad köré. Ha valamit nagyon nem tudsz elfogadni, tegyél piramist magadra és elfogadást segítő mezőt kérj. Ezek a mezők nem megértenek, elfogadnak helyetted, csak tanítani kezdenek téged arra a dologra vonatkozóan, amire kérted. Más személyre is rakhatod, de nem célja, hogy a dolgokat a másik úgy értelmezze, ahogyan te, azaz manipulálni nem lehet vele, arra nem működik. Ilyen esetekben neked van szükséged megértés mezőre. A megértés mező segít félelmeket csökkenteni, az elfogadás mező segít a nagyobb képpel együttműködni.

Az emberekből eltűnt a bizalom, mert a világunk teljesítmény és elvárás orientált lett. A bizalom nem belső indíttatás, hanem külső juttatás lett, és a külső juttatás lehet érzélem, ráfordított idő, bármi. Figyelmet igénylünk, nem bizalmat. A bizalom a Kapcsolat egyik szintje, a figyelem az egóhoz vezet. Meg kell tanítani az embereket bízni a Gondviselésben, ne ők viseljék a gondokat. Kérheted a segítséget, de nem te szabad meg, milyen formában és mikor érkezzen. Az, ha a így kérsz annyit jelent, hajlandó vagy végre Kapcsolódni.

2015. szeptember 21.

JÓ HELYEN VAGY

A Földre születni nagy lehetőség, de meg kell tanulni élvezni tudni az ittlétet, úgy élvezni, hogy az a Földnek is, és nekünk, embereknek is jó legyen, és mi magunk egyénileg is megtaláljuk a szépséget.

„Jó helyen vagy! Bárhol is élsz, a Földön vagy. Bármit is csinálsz, a Földön teszed. Bárkihez is tartozol, a Földön lévő csoportban vagy, Emberek között, ahol a helyed van. Jó helyen vagy! A dolgod nem az, hogy kitaláld, hol legyél, kivel legyél, mit csinálj, hanem az, hogy hozd ki magadból, amiért lejöttél.”

Rengetegen aggódnak mit hoz a holnap. Amikor aggódunk, nem azt tesszük, amiért lejöttünk a Földre. Nem aggódni jöttünk. Az aggódással csak félelmeinknek adunk hangot, félelmeikkel pedig nem lehet békés Földi létet teremteni.

A félelem erős mező, mely láncokba veri az emberiséget. Ha olyasmiről aggódsz, amibe beleszólásod van, szólj bele, tegyél azért, hogy jobb legyen. De olyasmiről ne aggódj, amibe sem belelátásod, sem beleszólásod sincs, mert azzal csak elszalasztod a Kapcsolatot, mely értelmet tud adni értelmetlenné tűnő pillanatoknak.

A Kapcsolattal megélt belső béke és nyugalom szintén erős mező. Van, aki cselekedni érkezett és van, aki azért jött, hogy pusztán békéjével segítő mezőket húzzon a cselekvők segítségére. Mindenkinek megvan a dolga. A belső káosz ott kezdődik, hogy nem tudom, nekem mi a dolgom. A külső káosz ott kezdődik, hogy egymás dolgába próbálunk beleszólni.

Minél több ember ébred rá mi a dolga (amiért lejött), annál hamarabb lesz külső rend, hiszen a Teremtésünk pillanatában még mind a puzzle békés darabkái voltunk, épp csak elfeledtük a Teremtés pillanatát – ami benne van minden egyes pillanatban.

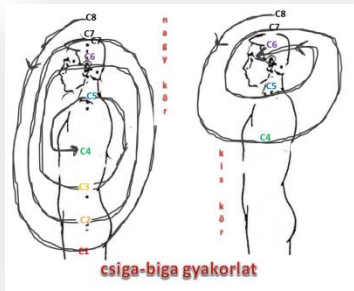
Hozzászólás1: A folyamat, hogy eljuss oda, megtudod, miért vagy itt, és ez ne egy tudat által befolyásolt, eldöntött tény legyen. Szóval azt hiszem ez a legnehezebb. Az útra is kaphatnál valami üzenetet...

Válasz: Kapok üzenetet az útra is, de az az üzenet csak az én utamra vonatkozik. A Spirál technikák lényege pont az, hogy ne csak halat adjon, hanem megtanítsa halászni, hogy ha valaki éhes, ne kelljen sorban állnia halért újra és újra, hogy ne csaphasson be senki romlott hallal, mikor épp a legnagyobb ínség tombol.

Nem tudjuk, mit hoz a holnap, de hozhat olyan időszakot, amikor senkit nem hívhatunk fel, nem érhető el internetes tanácsadás, nincs lehetőségünk tanfolyamra járni, amikor nem számíthatunk senki másra, csak MAGunkra. Eddig tanultuk az együttműködést másokkal, csoportokban. Most tanuljuk az együttműködést MAGunkkal: a kiemelkedést – kiemelkedést a félelmeinkből, a függőségeinkből, a régi sablonokból. Senki nem tudhatja azt, hogy miért jöttél le olyan jól, mint te magad.

Vannak olyanok, akik könnyedén meggyőznek minket bármiről. Ez régi sablon. Az új saját magunknak ráatalálni a nekünk szóló üzenetre. Eleinte egymáson keresztül, de egyre többször egyedül, belülről.

2015. szeptember 24.

Van egy új gyakorlatunk, nagyon vicces névvel: csiga-biga. A gyakorlat levezeti a 8-as csakra tartományát a szívünkbe, és erősíti annak rezgéseit a nagykörrrel. A kiskör magasabbról érkezik, mint a nagykör, és a tobozmirigyet stimulálja. A legvégén fókuszálj 4-6-8-ra, ezzel harmonizálsz a rezgéseket.

A gyakorlat gyors menetű, mintha felhúznánk egy bűgőcsigát és az csak pörög, pörög; jelen esetben visszahat, mint új mező. Ha számolunk, egészen könnyű: 8-1, 7-2, 6-3, 5 és 4, ahova előlről érkezünk. Az energia spirális vonalban végigvonul a csakrákon, oldja a blokkokat, feltölti azokat, mivel több kört is húzunk. A

kiskörnél a 6-os csakrában, a tobozmirigyben végzünk. Fontos, hogy hátulról érzünk oda, ugyanúgy, mint a Cassiopeia gyakorlatban.

2015. szeptember 25.

$$E=mv^2$$

A hangolásokkal sok információ érkezik és Tesla tanulmányába nem véletlenül botlottam tavasszal, mely szerint:

Az emberi energia a Földön =

spiritualitás iránt érdeklődők száma, és az érdeklődés minősége x tudatosságszint négyzete

Azaz, ha egy csoport nagy létszámú ugyan, de azonos rezgésszintet (minőséget) tart fent, a csoport létszám növekedése kevésbé emeli a rezgéseket a Földön, mint pár olyan ember, akinek minőségében hirtelen emelkedik a rezgésszintje, amit nagy létszámmal megteremteni nehéz. Ezért törvényszerű hogy a fejlődéshez a csoportokból időnként kiválganak. Van, aki meghal, úgy teszi ezt meg, van, aki ugyanabban a testben teszi, ugyanabban az életében. Ezek a dolgok a fizikai szem számára láthatatlanok, érzékelhetetlenek – de a fejlődést szolgálják.”

A tudatosság szintjeinek elérkeznek az a szintje, amikor megjelenik az "egészséges vagyok" azon

értelmezése, hogy „a fizikai testem állapota a küldetésemet támogatja” és van, hogy a küldetés része az, hogy a test valamin keresztül megy, vagyis ezen a szinten a gyógyításnak (gyógyításra, gyógyulásra irányuló vágy) semmi köze a spiritualitáshoz. **Megszűnik a betegségtudat.** Ezen a szinten spiritualitás az elme képzése, az elme energiának finomítása és ez hat vissza a fizikai test állapotára. Amikor a fizikai test

tünetekben jelez, akkor az elmeenergia elakadását jelzi különböző rétegekben és ezek a rétegek számtalanok, végtelen tanulási létránk számtalan foka és nem valami rossz. **Kell, hogy ezt a tudati szintet is egyre többen képviseljék.**

A Föld jelenlegi létformája testorientált. Közben olyasmire vágyunk, amit pusztán a test képzésével, az elme leterhelésével, mint információ, tudásgyűjtés nem fogunk tudni elérni, és nem szükséges ezek egyikéről sem lemondani, ha a tudatosságszintet (elmeenergia dimenzionális finomítását) emeljük folyamatosan, hiszen az négyzetével sokszorozódik, míg minden más próbálkozásunk alapértékével döcög.

A betegségek, szokások, függőségek, félelmek stb. mind tudati szintek mezője, eképp ha valaki kikerül azok mezejéből, minden tünet (gondolkodási forma, viselkedési forma, reakció, félelem, vágy stb.) megszűnik automatikusan, hiszen csak arra a tudati mezőre volt jellemző. Nem akarásunk kérdése, egyszerűen visszahatások törvénye.

Spirituális jogging. Ki ér hamarabb célba?

Elindul százezer mankóval sántikáló ember spirituálisan fejlődni, mert járni szeretne, és egy sántikálásból felgyógyult ember ott toporog, mihez kezdjen, és elkezd egyszerűen élni. Idővel felduzzad egy millióra a mankóval sántikáló spirituális emberek csoportja, bérelhetnek jó pénzért autókat is, repülőt is, de továbbra is keresik, milyen eszköz segítségével tudnának járni.

A sántikálásból felgyógyult emberek száma ugyanennyi idő alatt csak három lesz. Csenevész kis csoport, mégis ők érnek hamarabb célba. Mert a cél nem más, mint keresés nélkül boldogan élni. (saját lábunkon járni).

Saját lábunkra állni nem más, mint tudatos életvitelt folytatni. Ekkor nemcsak futkosunk a boldogság után, hanem meglátjuk mi a boldogság, mi mivel jár, és szabad akarattal élve tudatosan választjuk az irányokat, vállalván a szabad akarattal járó felelősséget is. Mikor „saját lábunkon járunk” az éberség, egyensúlyra törekvés ad tempót.

Hozzászólás: Már csak azt kéne tudni mit terveztem magamnak erre az életre, mert boldogságot nem sok minden okoz, inkább monoton dolgok jönnek egy-egy boldog történéssel.

Válasz: Bolyongsz és keresel. A tudatos ember nem keres, nem kutat, nem bolyong, hanem felfedez, megismer, nyitottan közlekedik: ez maga a boldogág. Persze aki bolyong is ugyanolyan értékű ember, semmi gond vele. Lehet üldögelni a kerítés tetején és kémlelni merre éri meg elindulni. De ez nem tudatos megfigyelés. Ez mérlegelés, viszonyítgatás. Van, aki azért született le, hogy ezt megélhesse, hogy amikor élesbe kerül a „futam”, ne azzal teljen az ideje, hogy azután vágyakozzon, milyen a kerítésen üldögélve lábat lóbálni.

A legtöbb ember a földi létet üzletként éli meg. Akit szeretek, szeretném, ha viszont szeretne. Ennek megnyilvánulásait hatványozzuk magánéletben, munkahelyen, a kapcsolatrendszerünkben. Ekörül forog a földi lét, innen ered minden félelem is. Tetszik-e amit csinálok? Szeret-e Isten és megvéd-e? Szeret-e a sors? Épp csak ott borul a dolog, hogy amit pozitívnak élünk meg, azt tartjuk annak, hogy igen, szeret; és amit negatívnak élünk meg, arra azt hisszük nem, nem szeret. Pedig minden pillanat AZZAL szeret, amit épp ad, akár jól érint, akár nem. Nem azzal van gond szeretve vagyunk-e, hanem azzal, mit minősítünk annak, hogy szeretve vagyunk, és mit nem.

2015. szeptember 27.

A TOBOZMIRIGY FONTOSSÁGA

Most hallgattam meg egy Kryon üzenetet, ami 2015 szeptemberről szól, és arról beszélnek benne, hogy **a tobozmirigyen keresztül tudunk kapcsolódni magasabb szintű részünkhöz** (lélekenergiánk magasabb szintjéhez) és eszembe jutottak a gyakorlataink, a csiga-biga, a Cassiopeia és a Lepkézés.

Az emberiség vaksága a linearitás. A tobozmirigy fejletlensége teszi nehezzé a másféle rálátást. Emiatt látjuk magunkat csak egy helyen, csak egy időben. Nem az emberi létforma a korlátozott, csak a látásmódunk, a látásmód pedig fejleszthető, de fejlődéséhez az egész csakra rendszernek fejlődnie kell. A gyakorlataink segítik a tobozmirigy fejlődését úgy, hogy az csak

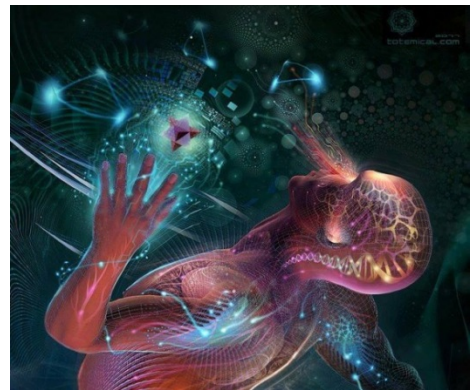
játszadózásnak tűnik, és nem feladatnak. Ez azért jó, mert ha feladat lenne, akkor megijednénk, beindulna a teljesítésvágy, a félelmek, amik blokkolják a tobozmirigyet.

A Lepkézéssel kvantum energiák mozdulnak meg, a Sok lepkés technikával pedig ti magatok is tudjátok hangolni a csakrákat és azok dimenzióit, amennyiben nincs bennetek kapzsiság, hogy egyszerre akarjátok az összes lepkét, mert azzal nem működik a technika. Az összes spiráltechnika alázatra, megfigyelésre és sok gyakorlásra épül, hogy erősödhessenek az új mezők. Minden gyakorlás mezőhúzás. Ha nagy szavakat használnánk rá folyton, annak súlya lenne és nyomasztana, mennyivel egyszerűbb csiga-bigázni, lepkézni stb.?

Szeptemberi csoportos hangolások kapcsán

A hangolást valószínűleg csak az érzi, aki odafigyel, a párhuzamos mezők miatt. Amelyik mezőre fókuszálsz, azt érzed jobban. Ha épp leköt a munkád mezeje, azt érzed erősebben gondolati és érzelmi síkon. Ám miután a hangolás mezeje megérkezik, mindenkinél el kezd visszahatni. Az a mező, amelyik újonnan érkezik, igyekszik támogatni az új energiákat, megélésükben. A hangolással bevezetődik ez a mező. A hangolás utat csinál rezgéseknek, amik egyébként is jönnének majd, különben nem lehetne nekik utat csinálni. Olyan, mint az oltás, kicsiben előre kapjuk, mielőtt járvány formában érkezik.

A hangolással egyidejűleg azt az üzenetet kaptam, hogy több vízre van szüksége a testnek, és több fényt kell fűjni fraktállal a Földre. A Föld körül van egy réteg, ami „nyúlós program”, és blokkolva hat az emberekre. Miután a fényt a vizekre fűjjük, vizualizáljuk, ahogy a párolgó fény oldja ezt. Azt oldja, ami blokkolja az emberi elmét a fejlődésből, de a védelmi rétegek maradnak. Azt oldja, ami manipulál, ami félelmet kelt, ami abban blokkol, hogy minél több ember

kapcsolódni tudjon fény részével emberi testben. A hangolás során DNS spirálokat láttam és rengeteg vizet. A víz fontos elem, információt hordoz, programozható.

Tudatosan figyeljük a gondolatainkat, mert azok is programoznak! Figyeld, milyen programokat engedsz tovább a DNS szintedre, mert egy dolog mi érkezik

a mindennapokból, és egy másik, hogy mit engedsz át magadon. Minden ember önmagában tisztító berendezés a Földön. **Nem csak itt élhetünk, de dolgunk is van itt, ABBAN AHOGY működik az életünk.** A hogyanál változik a világ. Amit csinálunk, az többnyire csak időtöltés.

2015. szeptember 28.

HANGOLÓ KAPSZULA

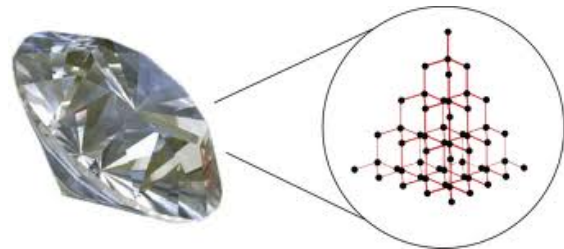
A szeptember 28-án a hajnali órákban végbemenő ún. Vérhold által érkező energiák megnyitottak egy kaput. Ennek köszönhetően kaptunk egy „hangoló kapszulát”.

Ez több szempontból segítség: könnyíti az én dolgom, és még kevésbé köt benneteket hozzám, hiszen a kapszulát hangolom csak, de az „ül” bele, aki akar, akkor, amikor akarja.

A Spirálban azt az üzenetet kaptam, hogy úgy adjam meg, hogy egy **gyémánt „formába” üljön, aki hangolást szeretne.** Ezt bármely spirálos megteheti, bármikor. Elcsodálkoztam, miért pont gyémánt? A válasz a következő volt.

A gyémánt szénalapú szerkezet. Az emberi test, a DNS felépítő elemei között is ott van a szén. A hangolt „karbon szerkezeten” keresztül könnyebben hangolódik a fizikai testünk. Az életvirág gömb gyakorlat segítségével megtanultunk integrálódni dimenzionális formákkal, hasonló elven működik a „gyémánt kapszula” hangolása, mikor gondolatban belépünk oda. A „kapszula” az életvirág gömbhöz hasonlóan egy morfogenetikus mező, a különbség, hogy ez utóbbi minden hangolással változik.

A hangolást elneveztük kapszulázásnak egymás között. Lehetünk egyedül is, többen is egyszerre. A technikát csak magadra alkalmazhatod. Mikor, mennyi ideig, rád van bízva.

A karbon és a spirituális fejlődés kapcsolatáról több cikk, előadás is megjelent. A hangolás nem kötelező. Aki csinálja, annak folyamatosan készíti elő a testét, rezgését az egyébként is változó világban.

A hangolásokat azért kaptuk, hogy feldolgozhatóbb legyen minden, amit érint (kinek mit). Bár az utunkat csakis egyedül tudjuk meglegelni, átélni, de azért vagyunk egymásnak, hogy aki igényli, megoszthassa, min megy keresztül. Van, amit megtartunk magunknak, van, amit megosztunk, és ezzel tanítjuk egymást. Sok mindentől függ, mi mire való. Ezt is tanuljuk.